Nr. 238. Poniedziałek 18 Października 1886 Rok 76.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 cnt., drudzy 30 ct — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej wystosować następujące Najwyższe pismo odręczne:

Kochany Kardynale Książę Arcybiskupie Landgrafie na Fürstenbergu!

Zawsze uradowany, ilekroć mogę Panu dać dowód Mojej życzliwości, z przyjemnością korzystam z okazyi Pańskiego pięćdziesięcioletniego jubileuszu kapłańskiego, ażeby wraz z najserdeczniejszemi życzeniami zapewnić Pana o najgorętszym Moim udziale w tej podniosłej uroczystości.

Mnogie lata Pańskiej pobożnej działalności jako księcia Kościoła, dostarczały Mi zawsze również tyle dowodów Pańskiej wierności i przywiązania do Mnie i Mego Domu, za co Panu ponownie wyrażam wdzięczne Moje uznanie i przyłączam się zarazem ze szczerą radością do pełnych pobożności modlitw, które wierni chwalebnego ołomunieckiego arcybiskupstwa w tym dniu uroczystym do niebios zasyłają, prosząc o pomyślność i niezamącone dni życia swego czcigodnego Arcypasterza.

Wiedeń, dnia 6 października 1886.

Franciszek Józef m. p.

C. k. kraj. dyrekcya skarbu zamianowała poborcą podatkowym w IX klasie rangi kontrolora podatkowego Karola Gailhofera, kontrolorami podatkowymi adjunktów podatkowych: Jana Matauszka, Karola Kosińskiego, Rudolfa Wiehlera i Karola Jakubowskiego, wreszcie adjunktami podatkowymi: konceptowego praktykanta skarbowego Macieja Stepogórskiego, praktykantów podatkowych: Edmunda Malinowskiego, Aleksandra Spinetera, Józefa Munka, Marcelego Krajewskiego, Mojżesza Frieda, Antoniego Klimczyka, Ludwika Hirscha, Karola Słapę, Erazma Zajączkowskiego, Zygmunda Sieradzkiego, Kazimierza Słomkę i Antoniego Krzywdzińskiego i kalkulanta rachunkowego Józefa Romana Kwaśniewskiego.

Prezydyum c. k. krajowej dyrekcyi skarbu zamianowało, Edmunda Bartza, podoficera rachunkowego przy zakładzie stadniu rządowych w Radowcach, kancelistą galicyjskiej c. k. prokuratoryi skarbu.

Dyrekcya poczt i telegrafów przeniosła asystenta pocztowego Romana Sabata z Drohobycza do Lwowa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 18 października.

W sprawie bułgarskiej nie zaszedł w dniach ostatnich żaden wypadek lub epizod, któryby zasługiwał na szczególniejszą uwagę. Rząd bułgarski zajęty jest w tej chwili przygotowaniami do zwołania wielkiego zgromadzenia narodowego, oraz redagowaniem not dyplomatycznych, w których stara się zbijać zarzuty, jakich nie szczędzi oficyalna prasa rossyjska z powodu ostatnich wyborów, mieniąc je nielegalnemi i urągającemi wszystkim zasadom konstytucyonalizmu. Że oficyalny organ rossyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych w swojej kampanii przeciw rządowi bułgarskiemu i wszystkiemu, co ma z nim jakikolwiek związek, posuwa się zbyt daleko i schodzi istotnie z kierunku umiarkowanego, stwierdzają to prawie wszystkie poważniejsze organa prasy europejskiej, a do chóru, jaki odzywa się w tej mierze, przyłącza się także wiedeński *Fremdenblatt*, zatem dziennik, którego głos w kwestyach zagranicznych ma niepoślednią wagę. Otóż, pismo to, podnosi w najnowszym artykule, iż wszędzie, gdzie tylko nie zapatrują się na stosunki bułgarskie ze stanowiska zdeklarowanej nieprzyjaźni przeciw ustanowionej przez ks. Aleksandra regencyi, stwierdzają z wielkiem zadowoleniem fakt, że rząd bułgarski, pomimo ogromnych trudności, potrafił wśród wyborów utrzymać spokój, bezpieczeństwo osobiste tak swoich, jak obcych poddanych, wreszcie wzorowy porządek. Od pierwszej chwili, gdy kraj po abdykacyi księcia Aleksandra znalazł się w niesłychanie trudnej sytuacyi, rząd regencyjny składał dowody, że pojmuje doniosłość swego zadania, a ta strona jego działalności zasługuje na bezwzględne uznanie, chociażby nawet był powód nie godzić się z wszystkiemi politycznemi aktami, dokonanemi przezeń w okresie przejściowym. Okoliczność, iż rząd ten zręcznem, taktownem i umiarkowanem postępowaniem umiał uchronić naród przed ciężkiemi próbami wewnętrznych rozterek, przed widmem najstraszniejszej wojny domowej, musi mu być poczytaną za zasługę i działalność jego w tym kierunku, powinna mu zaskarbić uznanie nawet ze strony tych, którzy nie godzą się absolutnie z politycznemi zapatrywaniami dzisiejszych władców Bułgaryi. Jeżeli po uchyleniu stanu oblężenia, co nastąpiło zresztą na usilne żądania generała Kaulbarsa i skutkiem czego siła represyjna rządu uległa znacznemu ograniczeniu, zaszły w Sofii pewne wybryki, to dzięki interwencyi władz nie przybrały one ani razu większych rozmiarów, nie stały się powodem nieporządków lub rozlewu krwi i tem mniej mogą być policzone na rachunek rządu, iż wyszły z inicyatywy osób które nie miały z nim nic wspólnego. W wybrykach tych brała przeważny udział opozycya, a przeto strona, której głównie na tem zależało, aby sparaliżować wybory. Dziennik wiedeński stwierdza dalej wobec zarzutu oficyalnego organu petersburskiego co do teroryzowania przez rząd wyborców, że faktycznie ani do dzienników wiedeńskich, ani zagranicznych, nie dotarły skargi na teroryzm rządowy. Jeżeli w Dubnicy zamordowano dwóch kandydatów rządowych, to fakt ten nie świadczy bynajmniej jakoby stronnictwo rządowe dopuściło się gwałtów i wywierało presyę. Nawet wstrzymanie się znacznych mniejszości od wyborów nie jest jeszcze dowodem wywieranego na nich teroryzmu, wszędzie bowiem zdarza się, iż stronnictwa, które nie mają żadnych widoków powodzenia, wstrzymują się od wyborów, pragnąc tym sposobem zaoszczędzić sobie widocznej porażki. Nieporządki, jakie zaszły tu i owdzie w czasie wyborów, nie mogą być również użyte za broń przeciw rządowi. Nieporządki takie zachodzą we wszystkich wysoko cywilizowanych państwach, i są one po prostu objawem wzburzonych umysłów a nie wynikiem presyi władz rządowych. Z jakiegobądź jednakże stanowiska zechcemy zapatrywać się na to, co się dzieje w Bułgaryi, zdaje się być faktem, iż rząd daleko lepiej i skuteczniej umiał stać na straży porządku w kraju, praw i ustaw krajowych, bezpieczeństwa życia i własności, niż można się było tego spodziewać ze względu na nadzwyczaj trudne stosunki, i że w księstwie ujawnia się istotnie powaga władzy, której zasłu-

---

LISTY Z KRAKOWA

XXXIX.

Jedno jest niezawodnem, że nikt nie poczytuje ostatnich uchwał komitetu budowy pomnika Mickiewicza za dalsze na rok odroczenie sprawy, dla wyjścia z trudnego położenia, lecz za zapowiedź stanowczego jej zakończenia, to jest wybudowania pomnika. Takie jest też tych uchwał istotne znaczenie. Protokół posiedzenia komitetu, który powtórzyliście, jest najlepszym komentarzem i objaśnieniem powodów powziętych postanowień. Mają one nie tylko praktyczne na oku cele pomnikowe, ale mają także pewną społeczną i narodową doniosłość; świadczą bowiem że nauczyliśmy się czegoś, że umiemy się zdobyć na decyzyę i zapobiedz szkodzie przed szkodą a nie wahamy się już, dla dokonania zamierzonego dzieła, chwycić się tych środków, do których historyczny wstręt, tylokrotnie w dziejach naszych, okazał się zgubnym. Każdy zdrowy czyn te za sobą zaraz pociąga następstwa, iż oczyszcza atmosferę i upraszcza zadanie. Te dwa skutki osiągnęła już ostatnia uchwała komitetu, który męskiem postanowieniem własne wzmocnił stanowisko już tem samem, że rzecz całą wprowadził na równą drogę czynów a wyprowadził z manowców dyskusyi, poczynającej przybierać nieco bizantyjskie znamiona.

Ostateczny, uchwalony konkurs, czy nadspodziewane wyda owoce — nie wiem — ale to pewna, że będzie ostatecznym wynikiem tego, co wydać może u nas w tej mierze obecna epoka. Pomniki zaś winny nie tylko uwieczniać pamięć wielkich ludzi lub wielkich czynów, ale być oznaką czasów, w których są wystawione, powinny wyrażać to, co społeczeństwo w danej chwili zdolnem jest wydać ze siebie także pod względem artystycznym, a winny to wyrażać nie sztucznie, nie za pomocą dziwacznych kombinacyj, lub zuchwałych nadziemskich wysileń, ale z całą prawdą i prostotą, nieodłącznych od pojęć i zadań sztuki. Pomnik powinien w danych warunkach pozostać w sposób normalny, nie wymuszony i nienaciągnięty. Czem chata bogata tem rada! Stwarza to jedynie silny łańcuch łączący teraźniejszość z przyszłością, inaczej łańcuch jest kruchym; to nie prawdziwy kruszec, to imitacya. Odkładać zaś wystawienie pomnika, którego myśl powzięło obecne pokolenie, do lepszych czasów, do większego rozwoju sztuki, byłoby skrzywieniem tej myśli, zapoznaniem strony narodowo-społecznej przedsięwzięcia, byłoby po prostu czemś chorobliwem i więcej byłoby w tem próżności, niż szlachetnej dumy narodowej. Dla tego też uzbroić się należy przed nieuzasadnionem rozczarowaniem. Pomnik Mickiewicza, który stanie, może nie być ani arcydziełem sztuki, ani genialnem pod innemi względami dziełem, wznoszącem się nad zwykły poziom, jak ten, którego pamięć ma uczcić; a przecież odpowiadać jeszcze będzie potrzebie chwili obecnej, odczutej przez społeczeństwo, i potrzebie łączności pewnych wzniosłych uczuć dzisiejszego pokolenia z uczuciami następnych; będzie do nich przemawiać w naszem imieniu, byle mówił o nas prawdę i był wyrazem tego, czego istotnie jesteśmy zdolni, nie zaś tego, co udawalibyśmy, że uczynić zdolni jesteśmy. I rzecz godna uwagi, taki pomnik będzie niewątpliwie najlepiej, z największym wdziękiem, odpowiadać także wymaganiom sztuki i zdrowym o niej pojęciom. — A z pewnością twierdzić można, opierając się na nagromadzonym już materyale, że płonnemi byłyby obawy, iż przyniesie on upokorzenie naszej epoce; zawieść on tylko może rozgorączkowane wyobraźnie i rozkiełznane aspiracye, ale w czerstwy sposób pojętemu zadaniu zdoła niezawodnie sprostać. Żywiołów po temu nagromadził dostateczną ilość komitet a przy cennych, są także świetne, podniosłe, są pomysły mistrza Matejki, które w dziejach pomnika Mickiewicza i w dziejach myśli oraz sztuki polskiej już tak wielkie i górujące zajmują miejsce. — Dziś zaś stoimy wobec uproszczonego zadania — bo wobec wykonania i dokonania, wobec wykonania pomnika a dokonania dzieła, to jest postawienia pomnika; a wobec tego zniknąć muszą z widowni rzeczy niemożliwe i pozostają jedynie możliwe i dające się spełnić.

O ile wiem pierwszym krokiem marszałka Zyblikiewicza, po zapadłej w komitecie uchwale, było udanie się wraz z hr. Arturem Potockim do mistrza Matejki, co tej uchwale też odwołującej się na wstępie do duchowej opieki i duchowego ojcostwa mistrza, najlepiej i najpiękniej odpowiadało.

Inne kroki w następstwie uchwały komitetu niezawodnie długo na siebie czekać nie każą. Plan postępowania, jak mnie zapewniano, jest już gotowy, został on natychmiast obmyślany i postanowiony przez tego, któremu tak zaszczytnie powierzono doprowadzenie do skutku dzieła. Wedle orzeczenia komitetu, wystawa modeli ostatecznego konkursu, zbiegnie się z tutejszą przyszłoroczną wystawą przemysłowo-rolniczą, a może także z pobytem w naszym kraju Najdostojniejszego Następcy Tronu Arcyksięcia Rudolfa i Jego Małżonki. Będzie to zatem ze wszech względów zajmująca chwila i moment ważny w życiu naszego społeczeństwa, a dla Krakowa prawdopodobnie świetny.

Będzie to — że użyję wyrazu, który tak często obecnie napotykamy w dziennikach, chociaż dotąd zastosowania nie znajduje — kompensatą za różne dotkliwe straty, które przyszło ponieść i przyjdzie jeszcze zapewne ponieść Krakowowi w bieżącym roku a raczej sezonie. Oczywiście, że te pociechy przyszłości, nie zdolne są w żadnym razie ukoić żalu teraźniejszości, ani też istotnego nie przedstawiają ekwiwalentu; ale jak w polityce, tak i w życiu codziennem trzeba nieraz pocieszaniem się dosztukowywać odgrywanie się. Bardziej, niż kiedykolwiek, zamglone są przyszłe losy sezonu krakowskiego.

Pod tym względem straty są już pewne, a zyski dopiero na nadziejach oparte; jedyny wyjątek stanowi osiedlenie się na zimę hrabstwa Konstant. Przezdzieckich, którzy zajęli pierwsze piętro ślicznego pałacu dawniej hr. Potulickiego, obecnie księżnej Ogińskiej, w którym przez tak długi czas mieszkali Najd. Arcyksięstwo Fryderykowie. Cenny to nabytek dla życia towarzyskiego w Krakowie dom hr. Przezdzieckich, a zyska na nim wiele zarówno rozmowa literacka i artystyczna, jak też archeologiczne w naszem mieście poszukiwania i połączone z niemi życie w przeszłości.

Życie w teraźniejszości wre dotąd na dobre tylko w teatrze, ale to do tego stopnia, że jeżeli dalej tak pójdzie, to od dawna tak dobrze nie poszło; ten chwalebny i błogi zwrot publiczności do teatru a zarazem spora już ilość nowo wystawionych utworów będą przedmiotem osobnego o naszej scenie listu, którą w niezwykły sposób ożywili i rozweselili dobrzy wasi także znajomi: *Wicek i Wacek*, co u was wywołali burzę w szklance wody, po której u nas

gi zaprzeczać byłoby rzeczą niesłuszną i niesprawiedliwą.

Na poparcie swoich zapatrywań i dla wykazania bezpodstawności zarzutów, z jakiemi prawie codziennie występuje *Journal de St. Petersbourg*, zacytowany przez nas powyżej dziennik wiedeński, przytacza liczne głosy pism niemieckich, i to tych właśnie, które z sympatyami swemi przechylają się stanowczo na stronę Rossyi. Otóż wszystkie te pisma stwierdzają fakt spokojnego i legalnego przebiegu akcyi wyborczej w Bułgaryi, i utrzymania porządku w większej nawet może mierze, niż to bywa zazwyczaj wśród zupełnie uporządkowanych stosunków, a taka jednomyślność głosów opinii publicznej jest stanowczem zaprzeczeniem zarzutów i rekryminacyj oficyalnego organu petersburskiego.

Rada państwa.

(*XCVII posiedzenie Izby poselskiej.*)

† **Wiedeń**, 15 października. (*Korespondencya Gaz. Lwowskiej*). Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 11 min. 15.

Prezes gabinetu hrabia Taaffe donosi Izbie, że posiedzenia Delegacyi austryackiej nie będą mogły odbywać się nadal w Budapeszcie w gmachu król. akademii umiejętności, że zatem najęto tymczasem odpowiednie pomieszczenie w *Hotel Hungaria*.

Z porządku dziennego przystępuje Izba do dalszego ciągu dyskusyi nad ustawą „o płaceniu podatku zarobkowego i dochodowego przez koleje skarbowe". Głos zabiera generalny mowca przeciwko ustawie: dr. Steinwender, domagając się odesłania ustawy napowrót do komisyi. Mowca nie chce się zapuszczać w wywody prawnicze, ale sądzi, iż proponowany podział podatku na gminy jest niesprawiedliwy. Dlaczegoż właśnie siedziby dyrekcyj, stolice, mają mieć *praecipuum* 10 prct. do 40 prct, gdy często koleje, o które chodzi, znajdują się daleko od stolic. Najsłuszniej byłoby, aby podatki odpowiednie wpływały do kas krajowych, wtedy przynajmniej wszystkie gminy miałyby pośrednio z tego pożytek.

Dr. Herbst. Mylnie przypuszczają niektórzy, iż w razie odesłania ustawy do komisyi, komisya zdoła zadośćuczynić wyrażonym życzeniom. Zresztą każdy z wnioskodawców pragnie czego innego. Rząd trzymał się pierwotnie zasady, iż koleje skarbowe podatku płacić nie potrzebują. Tendencyą obecnego projektu zaś jest: wynagrodzenie gmin, które przez przejście prywatnych kolei na rzecz państwa w dochodach poniosły uszczerbek. Oryginalną tedy jest rzeczą, gdy jeden z mowców powiada, że kraje i gminy, które poniosły stratę, powinny otrzymać wynagrodzenie, następnie zaś żąda, aby podatek rozdzielono pomiędzy inne gminy. Stratę poniosło miasto Wiedeń i inne stolice, tym więc, zgodnie z tendencyą przedłożonej ustawy, wynagrodzenie przyznać należy. Mowca zwraca się przeciwko tym, którzy zazdroszczą stolicom tego dochodu, i stara się wykazać, że większe miasta ponoszą ciężary daleko znaczniejsze niżeli miasta małe; najlepszym tego dowodem, że wszystkie większe miasta bardzo są zadłużone.

Ustawy żadną miarą do komisyi odesłać nie można, bo Rząd ze stanowiska, które w niej zajął, ustąpić nie może, bo to stanowisko zresztą zupełnie jest uzasadnione. Komisya tedy też nic innego zaproponować nie potrafi, coby Rząd i Izba przyjęły. Mowca prosi o odrzucenie wszystkich wniosków, odraczających sprawę i o przejście do dyskusyi szczegółowej.

Referent dr. Meznik dziwi się, że taka opozycya się podnosi, gdy skarb, co przecież tak rzadko się zdarza, sam coś ofiaruje; następnie stara się zbić zdania wszystkich mowców, którzy przemawiali przeciwko ustawie i polemizuje mianowicie z dedukcyami Lienbachera, zalecając w końcu przejście do dyskusyi szczegółowej.

Izba odrzuca wnioski posłów Siegmunda i dr. Bilińskiego o odesłanie ustawy do komisyi i uchwala przejście do dyskusyi specyalnej. Za wnioskiem p. Siegmunda głosował tylko klub niemiecki, za wnioskiem dr. Bilińskiego: Polacy, część klubu niemieckiego i kilku posłów z centrum.

Następuje dyskusya szczegółowa nad paragrafem 1, który brzmi: §. 1. Koleje skarbowe pociągnąć należy do podatku zarobkowego i dochodowego, o ile takowe czasowo od podatku według §. 2 nie są zwolnione. Obowiązek opłacania podatku rozpoczyna się u zwolnionych czasowo od podatku kolei z chwilą, gdy termin zwolnienia ubiega, u kolei prywatnych przez skarb nabytych, z chwilą przejścia własności na rzecz skarbu." Pierwszy zabiera głos poseł Lienbacher, ponawiając swój wniosek o skreślenie drugiego zdania paragrafu pierwszego. Mowca dziwi się, że dzisiejsza większość autonomiczna nie popiera jego usiłowań na korzyść gmin, gdy w r. 1869 centralistyczny rząd i centralistyczna większość tę zasadę wyznawała i krajom przyznawano prawo opodatkowania kolei.

Przy głosowaniu Izba odrzuca wniosek Lienbachera a uchwala § 1 według brzmienia proponowanego przez komisyę.

§ 2 przyjmuje Izba bez dyskusyi.

§ 3 brzmi jak następuje: Względnie do opodatkowania przepisanego w §. 1, koleje skarbowe, które państwo na siebie prowadzi, traktować należy jako przedsiębiorstwo jednolite, przy czem w myśl organizacyi zarządu kolei skarbowych zaprowadzonej rozporządzeniem Ministra handlu z 23 czerwca r. 1884 w Królestwach i krajach, reprezentowanych w Radzie państwa Wiedeń uważać należy jako siedzibę władzy najwyższej.

Obliczenie czystego dochodu, podlegającego podatkowi dochodowemu, przedsięwziąć należy wedle istniejących przepisów prawnych na podstawie obliczenia dochodu, który zarząd kolei skarbowych z zamknięciem rachunków przedłożyć powinien.

Wyłączenie od opodatkowania, według przepisów § 2, czystego dochodu kolei w tymże paragrafie oznaczonych, odnośnie obliczenie dochodu czystego, podlegającego opodatkowaniu według § 1, ma nastąpić w stosunku do liczby kilometrów i ton brutto na liniach wolnych od podatku z jednej a liniach podlegających podatkowi z drugiej strony.

Zresztą rozpisanie podatku na koleje skarbowe, nastąpić ma w stolicach krajowych, z zastosowaniem ustawy z 8go maja r. 1869 o wymierzeniu, przypisaniu i ściąganiu podatku zarobkowego i dochodowego od przedsiębiorstw kolejowych."

Poseł Siegmund zwraca uwagę na to, że przez ograniczenie prawa opodatkowania kolei na stolice kraju, w przyszłości, w razie nabycia na rzecz skarbu nowych kolei, które dziś płacą podatek w miastach innych, n. p. w Libercu, w Cieplicach i innych, miasta te znaczną poniosłyby szkodę Mowca tedy prosi o uzupełnienie § 3 przepisem, iż na wypadek nabycia nowych kolei, opodatkowanie ich odbędzie się w ten sam, co dotychczas sposób.

P. dr. Vielguth proponuje przyjęcie § 3 bez zmiany, aby przynajmniej to osiągnąć, co ustawa daje

P. Lienbacher wnosi i motywuje zapowiedzianą poprawkę, mianowicie: że ustawodawstwu krajowemu zastrzega się prawo rozdzielania opłaconego przez koleje podatku na gminy, przez które kolej przechodzi, chodzi mu o to, aby stolice nie zabrały wszystkiego.

Dr. Sommaruga ponownie polemizując przeciwko Lienbacherowi, wskazuje na to, iż nie chodzi tu o stworzenie czegoś nowego, lecz o przywrócenie dawnego stanu, zaleca tedy prrzyjęcie wniosków komisyi.

Na wniosek p. Schindlera zamknięto dyskusya nad §. 3. Posłowie zapisani przeciwko wnioskowi obrali mowcą generalnym Pradego, za wnioskiem dr. Kaizla.

Prezes proponuje w tem miejscu przerwać dalszą dyskusyę i zarządza odczytanie wniosków niektórych.

Dr. Knotz i Tow. żądają odesłania odpowiedzi Ministra Prażaka na interpelacyę Magga do komisyi językowej.

Pos. Pattai interpeluje Ministra handlu, zapytując, dla czego dotychczas Ministerstwo handlu nie zadecydowało w sprawie podania wiedeńskich fabrykantów piór, wniesionego we wrześniu r. 1884.

Pos. Plener zapytuje przewodniczącego komisyi weryfikacyjnej, dla czego dotychczas nie sprawdzono wyborów niektórych z Dalmacyi.

Przewodniczący tejże komisyi hr. Kinsky odpowiada, iż dotychczas nie ma rezultatu dochodzeń różnych, które w sprawie tych wyborów zdecydowano i przedsięwzięto.

Prezes zamyka posiedzenie, wyznaczając następne na sobotę 16. b. m. o 7ej wieczorem. Na porządek dzienny stawia:

1) wybór członków deputacyi do wyznaczenia kwot.

2) wybór członków delegacyi.

Koniec posiedzenia o 3ej.

XCVIII posiedzenie Izby poselskiej.)

† **Wiedeń**, 16 października. (*Korespondencya Gazety Lwowrkiej.*)

Prezes Smolka zagaja posiedzenie o godzinie 7 min. 15 i wzywa posłów do wyboru członków deputacyi do wyznaczenia kwot.

Po ukończniu głosowania i skrutynium proklamuje, iż wybrani zostali posłowie: Czerkawski, Jaworski, Kaizl, ks. Liechtenstein, Lupul, Mattusz, Menger, Plener, Poklukar, Sturm.

Następnie przechodzi Izba do wyboru członków Delegacyi. Głosowanie odbywa się według krajów a rezultat następujący: Wybrani są:

Z Czech: delegatami: Adamek, Deym, Gregr, Hlavka, Mattusz, Nadherny, Rieger, Schindler, Slavik, Zaczek, zastępcami: Steidl i Pleva. (Oddano 28 kartek białych.)

Z Galicyi, delegatami: Chrzanowski, Czajkowski Alfons, Czerkawski, Hausner, Jaworski, Madeyski, Smolka, zastępcami: Jasiński i Dzieduszycki.

Z Dalmacyi, delegatem: Klaicz, zastępcą Borelli.

Z Niższej Austryi, delegatami: Fortmüller Exner, Jacques, zastępcą Matscheko.

Z Wyższej Austryi: delegatami Brandis, Doblhammer, zastępcą Hayden (posłowie liberalni nie głosowali).

Z Salcburgii: delegatem Lienbacher, zastępcą Neumayer.

Z Styryi delegatami: Moscon i Reicher, zastępcą Posch (klerykalni posłowie i słoweńcy nie głosowali).

Z Karyntyi delegatem: Dumreicher, zastępcą Nischelwitzer.

Z Krainy delegatem: Poklukar, zastępcą Kljun.

Z Bukowiny delegatem: Lupul, zastępcą Zotta.

Z Morawy delegatami: Chlumecky, Dolzky, Sturm, Meznik, zastępcami: Promber, Mathon.

Z Szląska delegatem: Demel zastępcą Bees.

Z Tyrolu delegatami: Kathrein, Lorenzoni, zastępcą Neuner.

Z Vorarlbergu: delegatem Oelz, zastępcą: Thurnher.

Z Istryi: delegatem Milleroi, zastępcą: Franceschi.

Z Gorycyi: delegatem Coronini, zastępcą: Hohenlohe.

Z Tryestu delegatem: Luzzato, zastępcą: Burgstaller.

Po dokonaniu wyborów prezes solwuje posiedzenie, wyznaczając następne na wtorek o godzinie 11 przed południem.

Porządek dzienny:

1) Wybór członka do komisyi dla regulaminu marynarzy w miejsce dr. Russa.

2) Dalszy ciąg dyskusyi nad ustawą o opodatkowaniu kolei.

3) Drugie czytanie przedłożenia rządowego tyczącego się zmiany §. 2 ustawy z 15 kwietnia r. 1873 o namiestnictwach w Pradze i we Lwowie.

4) Drugie czytanie przedłożenia rządowego tyczącego się zmiany ordynacyi wyborczej do Rady państwa „z miast" w Czechach, „z gmin wiejskich" w Galicyi, „z miast i gmin" w Niższej Austryi.

5) Pierwsze czytanie wniosku posła Cianiego o zmianie ordynacyi wyborczej dla Rady państwa.

6) Pierwsze czytanie wniosku posła Rosera o organizacyi zakładów dla głuchoniemych.

7) Pierwsze czytanie wniosku posła Burgstallera i tow. o urządzeniu państwowej szkoły przemysłowej w Tryeście.

8) Pierwsze czytanie wniosku posła Fiegla o ograniczeniu handlu domokrążców.

9) Pierwsze czytanie wniosku posła Mauthnera o uwolnieniu mieszkań robotników od podatku.

10) Pierwsze czytanie wniosku posła Jacquesa i tow. o wynagrodzeniu niewinnie skazanych.

Koniec posiedzenia o godz. 9 m. 15.

Według informacyj dzienników czeskich komisya wykonawcza prawicy ukończyła już obrady nad statutem bankowym, wynik jednak narad trzymanym jest w ścisłej tajemnicy. Zdaje się, iż nie nastąpi żadna ważniejsza zmiana w tekście przedłożenia rządowego. Podkomisya dla przedłożenia bankowego zbierze się we środę.

Dzisiaj zbiera się na posiedzenie podkomisya budżetowa wybrana celem prze-

---

wydali się oni jeszcze zabawniejszymi figlarzami. Najlepszym dowodem, jak dalece sympatycznymi i poczciwymi są ci chłopcy, że aczkolwiek wpadli do Krakowa w chwili nie jednego smutku i nie jednej troski, przecież rozchmurzyli czoła publiczności i jak najlepiej przyjęci zostali przez nią, nie jak niewczesni, lecz jak pożądani goście. Przywilej to serca, że zawsze i wszędzie oddziaływa łagodząco i że koi rany a Wicek i Wacek to chłopcy z sercem! —

Podczas gdy gwarno, wesoło i pełno w starym naszym gmachu teatralnym, sprawa nowego postępuje systematycznie naprzód pomimo sztucznych przeszkód, jakie jej stawiają na drodze do pomyślnego rozwiązania istotnie nieco teatralne w tej mierze walki stronnictw, co mogły były przynajmniej na tem polu zaniechać zapasów.

Na ostatniem posiedzeniu rada miejska przyjęła wnioski ankiety budowy nowego gmachu teatralnego, która mozolnie pracuje i wciąż jak Penelopa pruć musi to co zrobi aby ustrzedz nie już siebie, ale dzieło swoje przed zalotnikami, którzy w tej sprawie chcieliby podejść mądrego Ulissesa, to jest zdrowy rozsądek, a zapewnić sobie korzyści popularności bez jutra. Rada zrobiła krok stanowczy, uchwalając zaciągnięcie pożyczki na budowę teatru w sumie 450.000 złr., jednocześnie zasłoniła ona własne dzieło przyszłości przed zamachem wymierzonym już dziś na nie, oświadczając się przeciw udzieleniu koncesyi na teatr letni Towarzystwu strzeleckiemu. Powstanie bowiem takiego teatru zadałoby przyszłemu miejskiemu teatrowi cios śmiertelny przed przyjściem jego na świat i kto zna nieco stosunki tutejsze, ten wie, że w najlepszym razie zapewnić one są ledwie w stanie byt jednego teatru, że dla tego jednego teatru, zawsze najniebezpieczniejszem przejściem jest lato i że wytworzenie właśnie wtedy konkurencyi, zamiast jak gdzieindziej do podniesienia sceny, posłużyłoby nieuniknienie do podkopania jej bytu i działalności podczas kursu zimowego, a zatem uczyniłoby bezużyteczną i całą akcyę i ofiarność miasta w sprawie budowy nowego gmachu, a to tak dalece, że każdy sumienny człowiek, znający się na rzeczy, odradzaćby musiał gminie wystawienia miejskiego teatru, którыby w tych warunkach stać się musiał bezużytecznym ciężarem i widownią upadku sceny krakowskiej, zepchnięcia jej do rzędu i stanu ogródkowych teatrzyków.

Zanim spełni się jedno z długoletnich życzeń Krakowa, zanim mieć będziemy konserwatoryum muzyczne, zawiązek jego Towarzystwo muzyczne, wybrało, po ustąpieniu zasłużonego swojego dyrektora p. Stanisława Niedzielskiego, na tę posadę p. Barabasza, dobrze znanego w tutejszym świecie muzykalnym, a który niezawodnie dołoży starań, aby jedyna instytucya, uprawiająca w naszem mieście tak piękną i wdzięczną sztukę, jak muzyka, i dalej zapewniła jej tę przynajmniej tutaj nieprzerwalność, której jest przedstawicielką. Życzyć należy nowemu dyrektorowi, aby wszystkie w Krakowie głosy kobiece i męskie, wszystkie fortepiany i instrumenta muzyczne zlały się w jeden niefałszywy chór pochwalny dla jego działalności. Towarzystwo muzyczne, które przez śmierć ks. Aleksandra Czartoryskiego straciło prezesa, przystąpi zapewne niebawem do wyboru swojego najwyższego naczelnika, a wybór ten nie jest rzeczą obojętną, bo od kierunku nadanego z góry, od pieczołowitości około bytu każdej, ale zwłaszcza artystycznej instytucyi, idącej z góry, zależy w znacznej części jej rozwój i jej, że tak powiem, styl. Pierwszym warunkiem dobrego wyboru jest zamiłowanie, oraz towarzyszące mu znawstwo, któremi odznaczać się winien wybraniec; są to najlepsze rękojmie, żeby prezes nie był ani malowanym, ani urojonym, ale istotnym naczelnikiem instytucyi, użytecznym dla niej na zewnątrz i wewnątrz.

O to cała wiązanka faktów i fakcików z którą Kraków, wkroczył w porę jesienną. Zajmuje go jeszcze żywo budowa kolei cirkumwalacyjnej, która już z wiosną ma się rozpocząć, a która przysporzy Krakowowi wielce pożądanego połączenia, za pomocą mostu, z drugim brzegiem Wisły, gdzie już stanęły ładne wille a stanąć mogą liczne. Lepsza między dwoma brzegami komunikacya znacznie się przyczyni do rozwoju i rozrostu miasta a zarazem wytworzy letnie mieszkania na prawym brzegu.

Z prawego brzegu ale nie Wisły, tylko Dunaju, doszły tu pierwsze wiadomości o podróży na Wschód Sienkiewicza i jego towarzyszy. Trafił on w Ruszczuku na wybory i jednoczesny pobyt generała Kaulbarsa. Tam też dowiedział się, że Turcya nałożyła na okręty idące z Warny dziesięciodniową kwarantannę, która jednak wedle wschodnich zwyczajów, przedłużyćby się mogła do dwudziestu kilku dni. Wobec tego, autor „Potopu" nie wiedział jeszcze, czy zdecyduje się poddać arcyprzykremu sanitarnemu aresztowi na okręcie, czy też przez Lom Palankę i Bałkany puści się powozem do Sofii, a ztamtąd do Tatar-Bazardżiku, gdzie już jest kolej żelazna. Niewątpliwie acz uciążliwa podróż przez Bałkany, uśmiechać się musi temu, co z takiem mistrzowskiem upodobaniem opisuje piękności przyrody i wspaniałości górskich okolic.

16 października. O.

dyskutowania przedłożenia rządowego o kredycie dodatkowym dla austryackich kolei państwowych.

Podkomisya dla podatku od cukru odbędzie posiedzenie dzisiaj lub najpóźniej jutro.

W ciągu bieżącego tygodnia zbierze się komisya językowa, celem zakończenia dyskusyi nad wnioskiem dep. Scharschmida. Referentem dla tego wniosku ma być wybrany dep. Madeyski. Wszyscy członkowie klubu czeskiego na ostatniem posiedzeniu wypowiedzieli zdanie, iż wniosek Scharschmida nie jest wykonaniem lecz naruszeniem art. 19 ustaw zasadniczych. Klub zgodził się ostatecznie na to, aby członkom czeskim komisyi językowej pozostawić zupełną swobodę akcyi, albowiem posiadają oni zupełne zaufanie klubu.

Z komisyi ugodowej.

Wielka komisya ugodowa zebrała się przedwczoraj pod przewodnictwem księcia Czartoryskiego na naradę nad referatem podkomisyi dla cłowo-handlowego związku. Ze strony Rządu przybyli na posiedzenie pp. Ministrowie skarbu i handlu. Naipierw zabrał głos deput. Jaworski, wyrażając przekonanie o potrzebie rychłego załatwienia dzieła ugody, a to w sposób ile możności najkorzystniejszy dla interesów obu połów Monarchii. Mowca jest za przejściem do dyskusyi szczegółowej, wskazał jednak przytem na łączność, jaka zachodzi pomiędzy cłowo-handlowym związkiem i taryfą cłową i zainterpelował Rząd co do stanu rokowań z Węgrami w sprawie taryfy cłowej, a przedewszystkiem cła od petroleum, i czy jest nadzieja, że rząd węgierski przyjmie zmiany poczynione w noweli cłowej przez austryacką Izbę deputowanych, a przedewszystkiem, czy zechce uwzględnić zapatrywania w kwestyi dowozu denaturalizowanego petroleum?

Referent Sochor zalecał przejście do dyskusyi szczegółowej nad przedłożeniem i wniósł o przyjęcie takowego z pewnemi zmianami. — W dalszym ciągu dyskusyi przemawiali JE. p. Minister skarbu dr. Dunajewski, oraz pp. Chlumecky, Neuwirth, Rieger i Zeithammer. Relacyę o tej dyskusyi zmuszeni jesteśmy odłożyć dla braku miejsca do jutrzejszego numeru, zaznaczając tylko, że komisya uchwaliła przejście do rozpraw szczegółowych, poczem przewodniczący książę Czartoryski oświadczył, że następne posiedzenie odbędzie się prawdopodobnie w poniedziałek, t. j. dzisiaj.

Od sekretaryatu Koła poselskiego polskiego w Wiedniu.

W dniu 12 t. m. Koło pos. polskie odbyło bardzo krótkie, podczas sesyi Izby poselskiej posiedzenie. Członkowie komisyi parlamentarnej przedstawili, że inne stronnictwa „prawicy“ nie skłoniły się, aby wnieść w Izbie o zwrócenie do kom. kolejowej projektu ustawy tyczącej się dróg żelaznych państwowych, w celu poprawienia tej projektowanej ustawy w tym kierunku, iżby co do opłacania przez koleje państwowe dodatków, utrzymano w tej nowej ustawie, postanowienie ogólnej ustawy z 1869 r. tyczące się dróg żelaznych. Po krótkiej dyskusyi Koło postanowiło trwać przy swej uchwale pierwotnej i wnieść zamierzony wniosek. Gdy p. Biliński, który poprzednio miał wnieść ten wniosek w Izbie i umotywować go, wymawiał się od tego z powodu zmienionego położenia rzeczy, Koło zobowiązało go, aby ten wniosek Izbie przedłożył.

Na początku posiedzenia Koła pos pol. w dniu 14 przedewszystkiem przew. Jaworski zdał sprawę z wykonania uchwały Koła z 10 t. m. i z odpowiedzi Prezesa Ministrów na przedstawienie deputacyi Koła uskarżającej się na postępowanie komisarza rządowego na zgromadzeniu wyborców we Lwowie podczas sprawozdania p. Lewakowskiego. Prezes Ministrów oświadczył, iż za żąda wyjaśnień od rządu krajowego i wówczas będzie w stanie dać odpowiedź Kołu. Deputacya uznała się odpowiedzią prez. Ministrów na teraz zaspokojoną. Przy tej sposobności wyraził przewodniczący oburzenie Koła z powodu zamieszczonej w jednym dzienniku lwowskim i jednym krakowskim takiej korespondencyi prywatnej o posiedzeniu Koła w dniu 10 t. m. w której fałszywie i sprzecznie z prawdą przedstawiono cały szereg rozpraw w Kole nad wnioskiem p. Lewakowskiego o interpelacyi z powodu postępowania komisarza rządowego na zgromadzeniu wyborców lwowskich. Dodał przewodniczący dalej, że jeżeli który z członków Koła podaje do dzienników wiadomości o posiedzeniach Koła, winien przynajmniej tyle względom, jakich koledzy od kolegów domagać się mają prawo, aby rozprawy zgodnie z prawdą przedstawiał.

Koło uchwaliło, aby to oświadczenie przewodniczącego zamieścić w protokole posiedzenia i w komunikacie przesyłanym do dzienników przez sekretaryat Koła.

Z pomiędzy pism do Koła nadeszłych, p. Jasiński przedstawił petycyę Wydziału pow. w Krośnie w sprawie reformy podatku domowo-czynszowego i wniósł, aby Koło przekazało tę petycyę polskim członkom komisyi podatkowej izbowej z poleceniem poparcia tej sprawy w komisyi podatkowej.

Członek tej komisyi p. Dzieduszycki przedstawił trudności tej reformy i prosił o przekazanie tej petycyi członkom kom tylko do roztrząśnienia. Koło z tym wnioskiem się zgodziło.

P. Mochnacki przedłożył petycyę Izby handlowej lwowskiej, aby przy przedłużeniu przywileju Banku Austro-węgierskiego zmienić przepisy co do ustanawiania cenzorów, polecić wydawanie warantów, zastrzedz używanie języka polskiego w filiach tego banku w Galicyi i inne. Koło uchwaliło, aby tę petycyę przekazać polskim członkom bankowego podkomitetu izbowej podkomisyi ugodowej.

Na wniosek przewodniczącego przystąpiło Koło do wyboru członków Delegacyi wspólnej. Oddano głosów 40 wybrani zostali prawie jednomyślnie: pp. Chrzanowski, Czajkowski Alfons, Czerkawski, Jaworski, Madejski i Smolka.

Pierwszym zastępcą Delegata wybrany został p. Jasiński. Drugim zastępcą wybrany przy trzeciem ściślejszem głosowaniu p. Dzieduszycki.

Następnie przystąpiło Koło do wyboru dwóch członków Deputacyi regnikolarnej i wybrano pp. Jaworskiego i Czerkawskiego.

Poczem przeszło Koło do rozważania przedmiotów będących na porządku dziennym następnego posiedzenia Izby poselskiej. Uchwalono głosować w Izbie aby: 1) rządowy projekt o kontyngensie rekrutów na 1887 przekazać komisyi wojskowej do roztrząśnienia; 2) wniosek p. Cianiego o zmianę ordynacyi wyborczej odesłać do komisyi wybranej do roztrząsania spraw tyczących się ordynacyi wyborczej; a 3) wniosek p. Rosera o urządzenie zakładu dla głuchoniemych, do komisyi szkolnej; zaś 4) wniosek p. Burgstallera o założenie kosztem skarbu szkoły przemysłowej w Tryeście, do komisyi budżetowej.

W dalszym porządku obrad zajęło się Koło roztrząsaniem ugody o związek handlowo cłowy Austryi z Węgrami. Przewodniczący komisyi ugodowej p. ks. Czartoryski przedstawił, iż ułożony przez oba rządy projekt ugody o ten związek przyjął już bez zmiany podkomitet komisyi ugodowej, który roztrząsał ten projekt, a on jako przewodniczący komisyi ugodowej zwołał ją na posiedzenie na 16 t. m., na którem „lewica“ interpelować zapewne będzie ministra skarbu o wyrażenie zapatrywania rządu co do łączności z tą ustawą przedłużającą związek handlowo cłowy z innemi sprawami ugodowemi. Na jednem z posiedzeń podkomitetu oświadczył już minister skarbu, iż zapatrywania rządu co do wspomnianej kwestyi łączności spraw ugodowych wyrazi na plenarnem posiedzeniu komisyi. Dalej p. ks. Czartoryski uczynił wnioski: a) aby Koło uchwaliło, iżby polscy członkowie komisyi ugodowej zapytali rząd w jakim stanie zostaje sprawa co do uchwalenia nowej taryfy cłowej, a względnie cła od nafty; b) aby polscy członkowie komisyi głosowali w komisyi za przyjętym przez podkomitet projektem ugody o związek handlowo-cłowy Austryi z Węgrami. Wreszcie p. ks. Czartoryski przedstawił, że zapewne członek podkomitetu p. Chrzanowski zda szczegółowo sprawę z uchwalonego projektu ugody o ten handlowo-cłowy związek. P. Chrzanowski poparł przedewszystkiem wniosek p. ks. Czartoryskiego, aby na posiedzeniu komisyi ugodowej 16 t. m. interpelować rząd o stan sprawy co do nowej taryfy cłowej, i w interpelacyi tej wskazać, że posłom polskim i krajowi idzie o dobre tej sprawy załatwienie. Dalej zdał szczegółowo sprawę o głównych postanowieniach projektu ustawy przedłużającej ugodę o związek handlowo-cłowy z Węgrami i o rezolucyach uchwalonych dodatkowo przez podkomitet.

P. Starzyński oświadczył się za obu wnioskami p. ks. Czartoryskiego i przedstawił, że niema bezpośredniej łączności ustawy o ugodzie przedłużającej związek handl.-cłowy z Węgrami, z projektowaną nową taryfą cłową.

P. Abrahamowicz mniemał, że wniesienie projektowanej interpelacyi byłoby szkodliwem dla dobrego załatwienia sprawy nowej taryfy cłowej, mianowicie cła od nafty, bo gdy rząd stanął w tej sprawie w obec Węgier na tem samem stanowisku, na którem staliśmy na wiosnę, parcie na rząd, aby tę sprawę szybko załatwił, byłoby osłabieniem jego pozycyi wobec Węgier.

P. Hausner popierał wniosek p. ks. Czartoryskiego, ale żądał aby iść dalej i od odpowiedzi rządu uczynić zależnem nasze głosowanie za ustawą o związku handl.-cłowym z Węgrami. Dalej zarzucił podkomitetowi, iż w samej ustawie o związku handl.-cłowym niezmienił §. 11, wprowadzając doń dodatek wnoszony przez „lewicę“, aby parlament austryacki miał władzę wydawać oddzielne rozporządzenia ustawodawcze co do wytwarzania i sprzedaży soli dla bydła po niższych cenach; zaś uchwalenie rezolucyi w tym względzie uważa za niedostateczne. Dla tego stawia wniosek, aby w art 11 wprowadzić dodatek proponowany teraz przez „lewicę, a który odpowiada wnioskowi, jaki wniósł p. Grocholski w roku 1878.

P. Chrzanowski odpierając zarzuty p. Hausnera w tej ostatniej kwestyi, przedstawił, iż przez uchwalenie dodatku proponowanego przez „lewicę“ do §. 11 ugody ułożonej w porozumieniu z rządem węgierskim, odwleczemy tylko dojście do skutku tej ugody, a nie osiągniemy żadnej korzyści, bo choćby Izba poselska dodatek ten uchwaliła, wykreśli go Izba panów, tak jak go wykreśliła w r. 1878, bo trudno przypuścić, aby parlament węgierski zgodził się, iżby co do monopolu soli, choćby tylko bydlęcej miał parlament austryacki prawo wydawać oddzielne ustawy lub rozporządzenia obowiązujące na jednej części terytoryum związkowego t. j. w Austryi, nie oddzielonej granicą cłową, od drugiej części tegoż terytoryum. Nie osiągniemy więc żadnej korzyści a weźmiemy na się wielką odpowiedzialność odwleczenia ugody. Co do drugiej sprawy obstając p. Chrzanowski za wnioskiem interpelacyi proponowanej przez p. ks. Czartoryskiego, odpierał wywody p. Abrahamowicza, i przedstawił, że interpelując nie nalegamy bynajmniej o szybkie ale o dobre uchwalenie taryfy cłowej, i zaznaczamy jak silnie to kraj obchodzi.

P. Starzyński wyjaśnia, że w ten sam sposób pojmuje doniosłość interpelacyi.

P. Abrahamowicz przedstawia, że po takiem wyjaśnieniu kierunku interpelacyi zgadza się z nią zupełnie, a dla tego się tylko jej sprzeciwiał, iż p. ks. Czartoryski w swej przemowie nie wskazał, że taki ma być kierunek interpelacyi.

P. Dzieduszycki uważa interpelacyę proponowaną przez p ks. Czartoryskiego za właściwą i korzystną i zapytuje, w jakiem są położeniu inne sprawy ugodowe.

P. ks. Czartoryski daje kilka poufnych wyjaśnień, a co do proponowej przez się interpelacyi, mniema, że ona wzmocni nawet stanowisko Rządu w tej sprawie w obec Węgier.

P. Hausner oświadcza, iż zgadza się na wniosek p. ks. Czartoryskiego, lecz obstaye przy swoim wniosku co do dodatku do §. 11 umowy.

P. Rosenstock w obszernym wywodzie stara się wykazać, iż Tryest straci, a Brody straciły już wiele przez zniesienie w nich wolno handlowego okręgu i przedstawia w jakiby sposób należało wynagrodzić Brody.

P. Szczepanowski popierając wniosek p. ks. Czartoryskiego o interpelacyę, wyjaśnia fachowym wywodem, dla czego Rząd mógł zmienić swoje stanowisko, bo to, co było na początku roku b. obawą, stało się dziś faktem.

Po zamknięciu rozpraw Koło uchwaliło:

1. wejść w szczegółowe rozprawy nad artykułami ustawy przedłużającej ugodę o związek handlowo-cłowy z Węgrami.

2. postanowiono, aby polscy członkowi komisyi interpelowali Rząd w sposób odpowiedni wnioskowi p. ks. Czartoryskiego.

Wypadki w Bułgaryi.

Depesza urzędowa z Sofii donosi pod dniem 16 b. m.: Rada ministeryalna uchwaliła zwołać wielkie zgromadzenie narodowe na 27 b. m. do Sofii. Gdyby do tego czasu Mocarstwa nie wskazały kandydata na tron książęcy. regencya zamierza wezwać Zgromadzenie narodowe o udzielenie jej pełnomocnictwa na czas nieograniczony. W całym kraju panuje najzupełniejszy spokój. Słychać, iż generał Kaulbars ma udać się z Ruszczuku wprost do Sofii.

W innej depeszy z Sofii czytamy: Rząd bułgarski wystosował w liście do przedstawicieli Mocarstw notę z zawiadomieniem, iż rząd ten zwołując, jako wykonawca woli narodowej, wielkie zgromadzenie narodowe, zamierza przedewszystkiem zarządzić weryfikacyę mandatów poselskich, a po ukonstytuowaniu się Izby poczynione będą odpowiednie kroki dla ponownego wyboru księcia.

Z Dżurdżewa telegrafują: Według *Agencyi Havasa*, gen. Kaulbars otrzymał odpowiedź od cara na zapytanie odnoszące się do kontynuowania rozpoczętej misyi. Instrukcye, jakie otrzymał generał, nie zdają się być zapowiedzią doraźnej zmiany położenia i wskazują, iż Rossya zajmie prawdopodobnie wyczekujące stanowisko. Generał Kaulbars wyjedzie prawdopodobnie w poniedziałek (dzisiaj) przez Tirnowę do Sofii.

Z powodu znanej z telegraficznego streszczenia odpowiedzi, jaką udzielił rząd bułgarski na notę agencyi rossyjskiej zamieszcza *Journal de St. Pet.* następujące uwagi:

Ci, którzy władzę w Bułgaryi samowolnie zagarnęli i więcej niż od roku kraj ten popchnęli na drogę rewolucyjną, którzy utrzymują się przy władzy i wpływie tylko za pomocą groźb, przymusu i gwałtu, ci zasłaniają się konstytucyjną legalnością, aby przez to utrwalić rządy absolutne i nieprawne, które zaprowadzili. Chcą oni utrzymać narodowe zgromadzenie, które kazali wybrać pod wpływem postrachu; zgromadzenie to jest im wskutek tego poddane i przez nich obdarzone jest prawem decydowania o legalności wyborów, z których wyszło, tudzież prawem sankcyonowania gwałtów rządu, którego ono jest bezpośrednią emanacyą. Byłoby trudno zaprawdę zręczniej igrać słowami, gdy chodzi o to, aby być sędzią i stroną we własnym interesie. Nie można się z nimi wdawać w dysputę nad tą kwestyą, ale nie można dopuścić, aby losy Bułgaryi, które mają znaczenie dla pokoju na Wschodzie i powszechnego pokoju, oddane były na pastwę tych radykalnych doktryn.

Z Konstantynopola piszą do *Polit. Corr.*, iż w kołach Porty uważają przeprowadzenie wyboru księcia przez wielkie zgromadzenie bułgarskie z jego własnej inicyatywy za rzecz niewłaściwą i niemożliwą i w przeprowadzeniu wyboru widzianoby błąd polityczny. Stosownie do tego zapatrywania wskazano regencyi bułgarskiej, aby co do tej sprawy wyczekiwała rezultatu porozumienia między Mocarstwami, które podpisały traktat berliński, i aby do tego czasu dołożyła wszelkich starań celem utrzymania pokoju i porządku w kraju.

Do *Politische Correspondenz* donoszą z Rzymu, iż powątpiewają tam o autentyczności ogłoszonej w *Matin* rozmowy, jaką podobno miał korespondent tego dziennika z generałem Kaulbarsem o działalności agenta włoskiego w Sofii, hr. Sonnaz. Nie można tego pojąć, aby reprezentant dyplomatyczny w rozmowie z korespondentem wyrażał się nagannie o swym koledze, i niepodobnem jest, aby generał Kaulbars miał powód skarżyć się na agitacye ze strony Włoch.

Do *Pester Lloyda* telegrafuja z Sofii: Na radzie ministeryalnej z dnia 15 b. m. większość oświadczyła się za rychłem zwołaniem Zgromadzenia narodowego do Sofii. Zwołanie nastąpi prawdopodobnie 27 b. m. Bezzwłocznie po ukonstytuowaniu się Izby zostanie poruszoną kwestya wotum zaufania dla rządu.

Gdyby dyplomatyczne rokowania co do kandydatury na tron bułgarski pozostały bez rezultatu, uda się deputacya ze wszystkich stanów do Petersburga i innych dworów europejskich, aby wyjednać zaproponowanie kandydata na tron bułgarski. Zgromadzenie narodowe przyjmie każdego kandydata Rossyi, z wyjątkiem księcia Czarnogórskiego, Piotra Karadżordżewicza, lub księcia niższej rangi. Gdyby wszystko skutkiem przeciwnego stanowiska Rossyi zawiodło, w takim razie proklamowaną będzie nadal pewnego rodzaju republika z regencyą na czele.

KRONIKA

— **Najjaśniejszy Pan** raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły pogorzelcom gminy Kossowiec, w powiecie gródeckim, zapomogi w kwocie 200 zł.

— **Mianowania w c. k. armii.** Generał-porucznik Antoni Werner, komendant warowni przemyskiej, na własną prośbę przeniesiony w stan spoczynku, otrzymał przy tej sposobności w najw. uznaniu wieloletniej, znakomitej służby, krzyż komandorski orderu Leopolda.

Generał major Fryderyk Pollini, komendant 11 brygady pieszej, mianowany komendantem warowni przemyskiej z zatrzymaniem na razie dotychczasowego stopnia.

Pułkownik sztabu generalnego Maksymilian Thyr, szef sztabu generalnego 11 korpusu, mianowany komendantem 40 brygady pieszej, a pułkownik Jan Dämisch, komendant pułku pieszego nr. 20, komendantem 65 brygady pieszej; obaj z zatrzymaniem na razie dotychczasowego stopnia.

Podpułkownik ułanów, Edward Michałkowski, mianowany komendantem pułku dragonów nr. 12.

Podpułkownik sztabu generalnego Feliks hr. Orsini-Rosenberg, mianowany szefem sztabu generalnego 11 korpusu.

Podporucznik pułku piesz. nr. 57 Emil Wiśniewski, przeniesiony do żandarmeryi.

Starszymi lekarzami w stanie czynnym c. k. armii mianowani elewowie lekarscy II klasy, doktorowie wszech nauk lekarskich, Pa-

weł Jaglarz i Maryan Gidlewski, obaj przy szpitalu garnizonowym w Krakowie.

Starszy intendant wojskowy I klasy Karol Pazelt, szef intendantury I korpusu, na podstawie superarbitru, jako inwalid, przeniesiony w stan spoczynku, otrzymał przy tej sposobności wyraz Najw. uznania wiernej obowiązkom i bardzo skutecznej działalności służbowej.

— **JE. p. Minister wyznań i oświaty** zamianował zwyczajnego profesora austryackiego prawa cywilnego w uniwersytecie krakowskim, dr. Stanisława Madeyskiego, członkiem c. k. rządowej komisyi egzaminacyjnej dla teoretycznych państwowych egzaminów oddziału sądowego w Krakowie.

— **JE. książę Adam Sapieha** nadał opróżnione na rok 1886/7 stypendya z fundacyi ojca swego, ś. p. księcia Leona Sapiehy, przeznaczone dla uczniów, którzy po ukończeniu nauk w kraju zamierzają dla gruntowniejszego wykształcenia się w obranym zawodzie kończyć studya w zagranicznych zakładach naukowych, wynoszące każde po 500 zł. rocznie, pp. Maurycemu Janowi Witoldowi Rubczyńskiemu i Stanisławowi Windakiewiczowi b. uczniom wydziału filozoficznego w uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, a to celem umożliwienia im badań naukowych w archiwum watykańskiem w Rzymie.

— **Benefis pani Zimajer.** Jutro, jakto już donosiliśmy, pani Adolfina Zimajer wystąpi po raz ostatni na scenie naszej. Wątpić nie można, że publiczność, która utalentowanej tej i sympatycznej artysce tyle chwil miłych zawdzięcza, zbierze się tłumnie, aby pożegnać miłego gościa, wyrazić mu szczere swoje uznanie i nadzieję rychłego do nas powrotu. Przedstawienie rozpocznie 1 akt *Mascotty*, poczem nastąpią: „Grzeszki Babuni“ i „Marcowy kawaler“. Te dwie ostatnie komedyjki przeplecione będą monodramem Bartelsa „Opowiadanie cioci Salusi“, który wygłosi pani Zimajer. Nie potrzebujemy zda e się zachęcać: i program przedstawienia i cel jego mówią same za siebie.

— **Do szkoły spiewu „Lutni“** przyjętą będzie do bezpłatnej nauki uczenica z głosem sopranowym, o rozległej skali. Zgłaszać się należy o godzinie wpół do drugiej po południu u pana sekretarza kasyna miejskiego, najdalej do 1 listopada b. r.

— **Na pogorzelców Stryja** zebrał c. k. urząd pocztowy w Czernelicy kwotę 2 zł. 80 ct., a na rzecz spalonego kościoła stryjskiego ofiarował ks. Jan Kociuba, g. k. paroch w Gródku, kwotę 2 zł. 50 ct. Obie te kwoty złożone zostały w Prezydyum c. k. Namiestnictwa.

— **Na pogorzelców Liska** złożyli gr. kat. parafianie w Rostokach kwotę 5 zł., którą starostwo kosowskie przesłało na ręce p. starosty w Lisku.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę. — Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe 18 b. m., według spostrzeżeń stacyi c. k. szkoły politechnicznej: — Wiatr południowy, stan nieba zmienny, średnia temperatura dnia około 11°C, powietrze wilgotne, mimo to pogodnie, co najwyżej nieznaczny deszcz chwilowy.

— **Spłoszone konie.** Onegdaj rozbiegały się konie zaprzężone do wozu, węglami naładowanego, na ulicy Gródeckiej, pozostawione bez dozoru, lecz zostały przez stójkowego zatrzymane.

— **W tutejszym zakładzie karnym** kilkunastu więźniów zamierzało wydobyć się na wolność i w tym celu wyłamali oni już otwór w suficie swej celi na drugiem piętrze, chcąc dostać się tym otworem przez strych na dach, po którym mogli się z łatwością dostać na ulicę. Jeden z dozorców, stojąc wówczas na straży w kurytarzu obok tej celi więziennej, usłyszawszy wewnątrz podejrzany szmer, zawiadomił o tem miejscowy nadzór, poczem przeszkodzono zawczasu ucieczce złoczyńców. Między tymi ostatnimi znajdował się także osławiony zbrodniarz Karol Windisz, który już kilkakrotnie wyłamał się z zamknięcia i którego dopiero przed miesiącem w Ickanach przytrzymano i do tutejszego zakładu karnego odstawiono.

— **Zapiski policyjne.** Skradziono bieliznę, z której prześcieradła znaczone A. R., a koszule męskie M. G., wartości 20 zł; próżny kuferek, szarem płótnem obciągany; pół wieprza sprawionego. — Zgubiono książeczkę na pobieranie kwartalnej płacy inwalida wojskowego Józefa Krasuty; książeczkę podatkową i inne dokumenta Franciszka Łaźniowskiego; książkę pożyczkową banku włościańskiego do l. 63.874 na 500 zł., Fedka Kowalskiego, a drugą Hrynka Mackuły. — Znaleziono krótki łańcuszek z bronzu, z sylwetką ze złota talmi z czarnym kamykiem, a wewnątrz z włosami; zastawniczą kartkę banku ormiańskiego l. 1.389 na imię Smagoli, na 5 sznurków korali za 20 zł. zastawionych; stary koc popielaty, na ulicy Halickiej; metrykę chrztu Anastazyi Kunickiej; parę spodni wojskowych, i dwie pary wypranych manszetów, na ulicy Karola Ludwika. — Zakwestyonowano szaflik; srebrną łyżeczkę znaczoną J. F. u żebraka. — Zaginął czarny ratler z ciemno pomarańczowemi łapkami, i suczka biała, z bronzowemi płatkami na uszkach i po bokach. — Charcik maści myszatej z białemi płatkami pod gardłem i na nóżkach, z marką i z kłódeczką na obróżce zbłąkany, znajduje się u p. Teofila Kowalskiego pod l. 18 ulica Stryjska, a suczka mała pod l. 37 Na Kurach.

— **Znaczną kradzież** popełniono dnia 9 b. m. wieczorem z niezamkniętego mieszkania Gabryela Rosenfelda w Skałacie. Niewyśledzony dotąd sprawca skradł mianowicie 2 bindy o 3 rzędach pereł, z dwoma dyamentami w każdym rzędzie, wartości 160 zł., sześć sznurków pereł, wartości 60 zł. i sześć dyamentów, w tabakierce ze złotej blachy, wartości 40 zł. Energiczne poszukiwania za złodziejem są w toku.

— **Jeden ze znanych artystów** paryskich utracił żonę skutkiem ataku apoplektycznego. Słusznie, czy nie słusznie przypisywał w rozpaczy nagłą śmierć ukochanej żony wizycie przyjaciółki, która bez przygotowania zakomunikowała zmarłej przykrą wiadomość. Artysta tak był przekonany, że przyjaciółka działała z rozmysłem, iż rozesłał na pogrzeb zaproszenia następującej treści: Niniejszem mam zaszczyt prosić na pogrzeb i pochowanie zwłok pani X., która została zamordowana przez panią Y. Nazwisko mniemanej morderczyni było całkowicie wypisane.

— **Uroczyste przyjęcie** Leona Say'a do grona „nieśmiertelnych“ akademii francuskiej, odbyć się ma 16 grudnia r. b.

— **Intendent generalny** teatrów królewskich w Berlinie, Hanowerze, Kassel i Wiesbadenie, Hulsen, który, jak wiadomo, zmarł z końcem zeszłego miesiąca, piastował swój urząd przez lat 35, a może żaden na świecie dyrektor teatru nie spotkał tak surowej, jak on, krytyki i tyle nie wytrzymał ataków. Wiadomo, że Hulsen był kapitanem wojsk pruskich, gdy Fryderyk Wilhelm IV rozkazał mu porzucić stan wojskowy i objąć dowództwo nad niesforną armią Talii i Melmopeny. Hulsen rozpoczął od tego, że zaprowadził w teatrach karność prawdziwie wojskową, znosząc wszelkie przywileje „bóstw“ teatralnych, czem oczywiście wywołał straszliwą burzę. Z tych czasów p. Hulsen posiadał olbrzymią a ciekawą kollekcyę listów bezimiennych, którą zamierzał wydać, a z której tylko nr. 1 doszedł dotychczas do wiadomości publicznej. Rozpoczyna się on od słów: „Jesteś pan osł... o czem dawno każdemu było wiadomo“. Po pewnym wszakże przeciągu czasu, rzesza artystyczna poddać się musiała a wkrótce nawet najzażartsi przeciwnicy Hulsena zniewoleni byli mu przyznać wielki talent organizacyjny i administracyjny. Surowej krytyce podlegał jednak zawsze kierunek artystyczny, któremu przypisywano upadek komedyi. Admiratorowie Ryszarda Wagnera nie mogli znów darować Hulsenowi jego oporu przeciw „muzyce przyszłości.“ W ogóle Hulsen był zdania, że teatr winien być szkołą, do którejby matka mogła bez obawy córkę zaprowadzić a na mocy tej zasady usuwał z repertoaru teatrów królewskich wszystkie spółczesne dramaty i komedye francuskie, chociażby takowe cieszyły się jak największym rozgłosem w innych stolicach lub nawet w Berlinie na innej współzawodniczącej scenie. Przed laty 35 rozpoczął p. Hulsen działalność swoją od przedstawienia komedyi militarnej *Minna de Barnhelm*; ta sama komedya graną była w dniu, w którym p. Hulsen obchodził jubileusz pięćdziesięcio letniej swej służby, a dziwny wypadek zrządził, że *Minna de Barnhelm* znów była na afiszu tego wieczora, w którym p. Hulsen życie zakończył. Wierny sługa swego Monarchy, intendent generalny do ostatniej niemal chwili życia był czynnym pomimo wieku i ciężkiej choroby. — „Odzyskaj co rychlej zdrowie — mówił doń niedawno cesarz — nie chciałbym już zmiany za mojego życia!“ Ale tym razem Hulsen posłusznym być nie mógł: śmierć była silniejszą aniżeli wola. Podczas swej długoletniej działalności, Hulsen rozwijał energiczną czynność w kierunku zapewnienia dobrobytu aktorom i zaopatrzenia ich na starość. Jako długoletni prezes Związku teatrów niemieckich, wpływał on pomyślnie na określenie praw i obowiązków dyrektorów teatrów w obec aktorów i na ich wzajemne stosunki kontraktowe.

— **Fontana naftowa.** Z Baku donoszą dnia 4 b. m., że w przemysłowym zakładzie Tagjewa powstała naftowa fontana, wyrzucająca na godzinę około 30 tysięcy pudów nafty i bijąca w górę do 32 sążni wysokości. Pomimo tego, że fontana jest oddaloną od miasta o pięć wiorst, pył z nafty osiada na budynkach miejskich i zalega ulice.

— **Zaciętą bójkę** na lądzie i na wodzie stoczyło w tych dniach w Ramsgate ośm francuskich łodzi rybackich z załogą, liczącą do stu ludzi i rybacką ludnością angielską, uskarżającą się na grabież ryb i złośliwe niszczenie sieci ze strony Francuzów. Usposobienie wzdłuż obu wybrzeży kanału jest tak rozjątrzone, że czyni interwencyę władz konieczną.

— **Ostrożnie z przysięgami!** W Gracu młody doktor medycyny za niedotrzymanie obietnicy małżeństwa, na skutek skargi rodziny oszukanej narzeczonej, skazany został przez sąd okręgowy na 14 dni surowego aresztu.

— **Z miłości.** W Namor pod Miskolz, w Węgrzech, syn miejscowego sędziego zawiązał stosunek miłosny z 17-letnią pasierbicą notaryusza wioskowego. Niedoświadczone dziewcze pokładało w kochanku bezgraniczne zaufanie i stosunek nie pozostał bez skutków. Wówczas postanowili kochankowie umrzeć wspólnie i w tym celu udali się na szczyt miejscowej góry, wzięli w usta po naboju dynamitowym i zapalili go, powodując wybuch. Huk był tak silny, że mieszkańcy całej niemal wsi z przerażeniem pobiegli na górę, gdzie znaleźli straszliwie pokaleczone zwłoki kochanków. Obie głowy, oderwane od reszty ciała, leżały strzaskane w drobne kawałki na trawie.

— **Dwużeństwo.** W Anglii wypadki bigamii wydarzają się dość często, chociaż kodeks karny wyznacza za to karę siedmioletnich robót ciężkich. Obecnie nowy wypadek bigamii poruszył żywo angielskie sfery artystyczne. P. Edward Solomon, kompozytor muzyczny, którego talent bardzo jest ceniony w Londynie, autor operetek, cieszących się sukcesem, poślubił w 1873 miss Isaacs, córkę handlarza owoców, która również poświęciła się artystycznej karyerze i jako śpiewaczka liryczna znaną była pod imieniem Lily Grey. Małżeństwo to nie było snać szczęśliwem, ponieważ p. Solomon opuścił w 1875 r. ognisko domowe i udał się do Ameryki. Według praw angielskich, małżonek, który w ciągu lat siedmiu nie otrzymuje żadnej wiadomości o swej połowicy (lub odwrotnie) może się uważać za wdowca i zawrzeć ponowne śluby. P. Solomon utrzymuje, że od kiedy wyjechał z Londynu, nie słyszał wcale o Lily Grey, a sądząc, że jest wolnym, poślubił w 1885 r. w New-Yorku miss Halen Leonard, również śpiewaczkę, która w Stanach Zjednoczonych miała powodzenie pod imieniem Lilian Russel. — Wszakże pani Solomon nr. I wbrew nadziejom małżonka była przy życiu i czując się mocno dotkniętą wiadomością o jego powtórnych ślubach, postanowiła jechać do do Ameryki. P. Solomon, dowiedziawszy się o tych zamiarach, opuścił natychmiast Amerykę i udał się do Anglii w nadziei, że się rozminie w drodze z żoną i że przybędzie do Liwerpoolu w tym czasie, gdy pierwsza żona jego wyląduje w New-Yorku. Rachuby zawiodły: dzienniki angielskie pospieszyły bowiem donieść, że znany kompozytor przybywa z Ameryki i biedny Solomon został w Liverpoolu zaaresztowany. Wypadek ten poruszył żywo sfery artystyczne londyńskie i amerykańskie, w których wszystkie główne osoby tego małżeńskiego dramatu są dobrze znane.

— **W sposób charakterystyczny** odmalował felietonista paryski Labrugére stosunek autora dramatycznego do aktora, wybrawszy sobie do tego chwilę odczytywania rękopisu. Wielka cisza panuje w foyer teatru — pisze Lanbrugére w „Figarze“ — gdy autor siada do stołu, aby odczytać swoje dzieła przed aktorami Wykonawcy wciskają się w najdalsze kąty sali, ukrywają się za sprzęty, kulisy i t. d. i spuszczają głowy. Podczas czytania towarzyszy autorowi grobowe milczenie. Nie słychać w sali najlżejszego szelestu, najmniejszej uwagi; ani jedna para dłoni nie składa się do oklasku. Każdy z aktorów jest niezadowolonym z roli, którą mu autor wyznaczył, gdyż być z czegoś zadowolonym znaczy: być złym aktorem. Nikt nie wypowiada swojego zdania, aktor bowiem, któryby orzekł co myśli, byłby znów złym aktorem. Obłuda należy do głównych zalet artystów dramatycznych. Gdy autor kończy czytanie, oddalają się aktorowie spiesznie, aby nie byli zmuszeni do pochwał.

— **Zabytki.** Kolosalna statua Ramzesa II., ofiarowana Anglii w początkach tego wieku dotychczas jeszcze uwięziona w piaskach w Memphis, zostanie już w przyszłym roku przewiezioną do Londynu. Olbrzymi monument stanie w sąsiedztwie „Albert-Wall“, ponieważ place nad Tamizą nie są miejscem stosownem dla starożytnego pomnika. Na wykopanie i zapakowanie posągu, trzeba będzie co najmniej 5.000 funtów szterlingów, trudności bowiem przewozu są niesłychane.

— **Swięto fig.** Mieszkańcy Smyrny, miasta sławnego ze swoich fig, obchodzą corocznie z wielką uroczystością dzień — w którym pierwsze suche figi przywożone bywają z głębi kraju do miasta. W tym roku zbiór był pyszny i w chwili, gdy nadszedł ubrany kwiatami pociąg, wiożący figi, lud zebrany tłumnie powitał go radośną demonstracyą. Tysiące robotników w świątecznych strojach frenetycznemi okrzykami witało pociąg nadchodzący. W tej samej chwili wzięto się do roboty; beczułki władowano na wielbłądy, przybrane także w kwiaty i wstążki, i pochód udał się do bazaru, odprowadzony przez tłumy ludzi, tańczących przy dźwiękach muzyki. Tego samego dnia zaczęło się rozpakowywanie fig i wysyłanie towaru w rozmaite strony kuli ziemskiej, a przy tej sposobności tysiące rodzin ma zapewnioną pracę i żywność na długo.

— **Szczególnego rodzaju album** weszło obecnie w modę w Berlinie, a mianowicie pamiątkowe album sukien, składające się z próbek materyałów, z jakich posiadaczka albumu w ciągu życia swego nosiła ubranie. Widzimy ztąd jak sentymentalne wiecznie, nawet mimo siwych włosów, Kunegundy, Adelajdy, Gerlindy i t. p. siedzą wzdychając nad albumem podobnym, pełno dla nich wspomnień zawierającym. Próbka perkalowa przypomina błogie czasy szkolne; w sukni grenadinowej uczyła się tańczyć — jakie rozkoszne chwile! W tej szkockiej w kraty ujrzała po raz pierwszy jego. Biały atłas, pożółkły od starości, najrozkoszniejsze budzi wspomnienia — to suknia ślubna. I tak dalej i dalej marzyć może nad kartkami pełnemi najróżniejszych prozaicznych próbek, każda poetyczna Niemiec córa. Można także z podobnych albumów ułożyć encyklopedyę dla przyjaciółek, albo układać je według zmian mody, słowem albumy fotograficzne staną się w Niemczech niewątpliwie wkrótce zbyteczne. O rysy twarzy mniejsza, byle się tylko miało na wieczną pamiątkę próbki sukien, w jakich chodziła droga sercu osoba!

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych przy placu św. Ducha l. 10, otwartą jest codziennie (wyjąwszy poniedziałków) od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 centów. Dla członków wstęp wolny.

Z teatru.

(Piękna Żonka, komedya w 4 aktach M. Bałuckiego, przedstawiona po raz pierwszy na scenie lwowskiej dnia 15 października.)

Wyznajemy szczerze i od razu, że spodziewaliśmy się więcej, daleko więcej, wyczytawszy na afiszu nazwisko autora, którego talent usprawiedliwia wysokie wymagania. Zawodu doznaliśmy w tem głównie, że w nowej tej komedyi spotykaliśmy ciągle znane sytuacye i znane typy a raczej karykatury, zabawne wprawdzie, ale często w śmiesznościach swych nieprawdopodobne. Niejednokrotnie audytoryum całe wybuchało homerycznym śmiechem, nie jeden epizod zdradzał talent autora, ale całość wywarła na nas wrażenie — odnowionego antyku, którego może i odnawiać nie było warto....

Państwo Chwaliszewscy, niezamożni mieszczanie, pełni śmieszności a chcący gwałtownie należeć do wyższych sfer społecznych, wydali córkę Julię za doktora medycyny, Ludwika. Ta córka to skarb prawdziwy. Nie wniosła wprawdzie mężowi posagu, nie zajmuje się wprawdzie domem i dziećmi, wydaje sumy olbrzymie z kapitaliku męża na stroje i zabawy, ale za to otwiera małżonkowi i rodzicom swoim upragniony wstęp do wyższego świata. Julia jest piękną — „Madame est trop belle“..., gdzie się pokaże, rój wielbicieli ją otacza, a wielbiciele sami tytułowani, sami książęta i hrabiowie. Oczywiście (inaczej już być nie może) wielbiciele ci mają wszyscy bez wyjątku nikczemne zamiary, których wszakże zbyt naiwna Julia nie domyśla się wcale, zadowalając się sukcesami, jakie odnosi w salonach arystokratycznych. Przyjmuje tedy, *sans y entendre malice*, hołdy młodych hr. Gapiszewskich, zupełnych idyotów, reprezentantów teoryi degeneracyi rasy, przyjmuje widoczne awanse nienazwanego z imienia dostojnika, noszącego tytuł Ekscelencyi, przed którym Chwaliszewscy niemal na twarz padają, a który usłyszawszy spiew Julii obiecuje ją wykształcić na europejskiej sławy artystkę. Zaczynają się więc lekcye, kończące się oczywiście wyznaniem miłości, które Julia z oburzeniem odrzuca. I wtedy dopiero otwierają się jej oczy, gdy z jednej strony Ekscelencya ustnie, a z drugiej hr. Gapiszewski w liście, wyjawiają swoje zamiary. W jednej chwili następuje zmiana: z płochej, światowej Julii, nie dbającej o męża i dzieci, robi się nagle poważna kobieta, która postanawia poświęcić się odtąd obowiązkom rodzinnym i wyjechać z mężem na prowincyę, gdzie p. Ludwik za staraniem wuja swego Kalasantego Rombalińskiego otrzymał korzystną posadę. Ale nie jedna tylko Julia nawraca się w tej komedyi tak gwałtownie i bez głębszych motywów. Inna konwersya jest jeszcze dziwniejszą. Do domu Julii wraz z Ekscelencyą i hrabiami Gapiszewskimi, wchodzi w nielepszych wcale zamiarach hrabia Kamil, zrujnowany arystokrata, który z największym cynizmem powiada o sobie, że pracować nie chce i nie będzie, a nawet nie może, bo jako „hrabia“ nie czuje się do tego powołanym, bo zresztą przodkowie jego poprzewracaliby się w grobie na widok pracującego potomka, a żyjący krewni i towarzysze, odwróciliby się odeń z pogardą. Hrabia Kamil musiałby być chyba bardzo starym, lub społeczeństwa swego nie znać zgoła, aby wbrew oczywistym faktom módz wypowiadać takie dawno wyśmiane i przestarzałe teorye, bez obawy licznych i głośnych protestów. Ale mniejsza o to, — dość że pracować nie chce, a nie mając żyć z czego, wyzyskuje swoich przyjaciół i to w sposób zupełnie jawny. Jest np. zakład jakiś; sumy zakładowe składane są na ręce hr. Kamila, który je chowa po prostu do kieszeni i — nie oddaje. Sam zresztą nie robiąc z tego tajemnicy, oświadcza otwarcie przyjacielowi swej matki Rombalińskiemu, iż żyje z oszustw lub gry w karty.

Zacny Rombaliński zmartwił się tem trochę, ale w dziwny sposób nie bierze tego na

seryo i od razu, bez żadnego widocznego powodu przypuszcza, że ten cynik musi być w gruncie szlachetnym człowiekiem. W każdym razie nie wygląda on na to i widz z wielkiem zdziwieniem dostrzega, że ten cynik, rozpustnik, marnotrawca i oszust, daje się w jednej chwili oczarować wdziękami prostej, naiwnej dzieweczki, siostry doktora Ludwika, którą znał dzieckiem, a która teraz prezentuje mu się, jako zarządczyni domu swego brata i najniższa sługa jego pięknej żony. Andzia ma wiele wdzięku, ale nie jest to chyba wcale kobieta, która by na umysł i serce takiego Kamila — logicznie sądząc — oddziałać mogła. A przecież efekt jest piorunujący: Kamil rozczula się od razu; po kilku chwilach rozmowy z Andzią, już ze wstrętem zwraca pieniądze wzięte u hr. Gapiszewskich jako sumę zakładu, którego ofiarą miała być piękna pani Julia — a zaraz potem karci tych zidyociałych rozpustników, i oddaje się cały uczuciu idealnej miłości dla Andzi.

Konwersya doprawdy cudowna, której wszakże nie dziwi się ani trochę Rombaliński, a tak wierzy w jej szczerość, że przyspiesza wyznanie wzajemnych sentymentów i rękę swojej siostrzenicy oddaje bez wahania nawróconemu tak nagle Kamilowi. I widz rozczulony jest świadkiem w ostatniej odsłonie, jak Julia przed chwilą tak bardzo płocha i lekkomyślna, garnie się do małżonka, gotowa z nim dzielić byt najskromniejszy zdala od uciech światowych, a hr. Kamil ten cyniczny rozpustnik, karciarz i oszust, przyjmuje posadę rządcy u Rombalińskiego i poślubia Andzię. Wszystko zatem kończy się wybornie — tylko Chwaliszewscy nie zadowoleni, bo ominęła ich spodziewana inwitacya na bal do księżnej i muszą się stanowczo rozstać z nadzieją bywania w wielkim świecie..

Z tego pobieżnego nawet szkicu łatwo już poznać, że w tej komedyi brak przedewszystkiem wątku, któryby na cztery odsłony mógł wystarczyć. Są to zatem epizody zręcznie powiązane, z których wiele jest prawdziwie komicznych, a wszystkie odznaczają się żywą akcyą i dyalogiem tryskającym dowcipem — nie zawsze wprawdzie czystej wody, ale zawsze pobudzającym do śmiechu. Niektóre koncepta, nie wahamy się powiedzieć, są nawet trywialne, i te należałoby koniecznie usunąć, jak np. ów dwuznacznik, kiedy pan Chwaliszewski z radosnym tryumfem oznajmia, iż Ekscelencya raczył przyrzec, że sam osobiście odbędzie próbę śpiewu pani Julii.

Postaciom w tej komedyi występującym brakuje przedewszystkiem oryginalności, a charakterom prawdy psychologicznej. Chwaliszewscy oboje, kłaniający się do ziemi książętom i hrabiom, pragnący koniecznie choćby kosztem największych upokorzeń dostać się na ich salony — to typy znane aż nadto, które nieprawdopodobne są w tem, że z temi śmiesznościami swemi zdradzają się zbyt otwarcie i naiwnie. Talent Bałuckiego umiał wszakże znane te postacie uczynić bardzo komicznemi; wyborny jest np. Chwaliszewski, gdy w nadziei inwitacyi na bal do księżnej, uczy się dyalogów francuskich, i czytając z najpoważniejszą miną z książki: „ja nie lubię kwiatów, ale dzieci moich sąsiadów mają piękne rękawiczki" — zastanawia się głęboko nad sprytem Francuzów w prowadzeniu konwersacyi, że tak bezpośrednio od kwiatów umieją skierować rozmowę — na rękawiczki. Rombaliński to postać także nie nowa: poczciwy szlachcic wiejski, natura prosta, ale prawa, weredyk zapamiętały, ale czułego serca. Hrabiowie Gapiszewscy, nieprawdopodobne okazy idyotyzmu, są karykaturami znanemi od dawna. Andzia jest zwykłem poczciwem dziewczątkiem, które także nie wiedzieć dlaczego tak się rychło zakochało w hr. Kamilu. Julia — owa piękna żonka — dzięki autorowi, skończyła swoją karyerę światową nadzwyczaj i nadspodziewanie szczęśliwie. Mając rodziców takich jak Chwaliszewscy, męża tak słabego jak Ludwik, takie zamiłowanie w strojach i tak wygórowane rozumienie o swych wdziękach, mogła, według wszelkiego prawdopodobieństwa, skończyć daleko gorzej — gdyby nie łaskawość autora, a raczej, gdyby nie to może, że Ekscelencya miał porządnie siwe włosy i bodaj czy nie sześćdziesiątkę na barkach, a Gapiszewscy tak straszliwie byli idyotyczni..

Oprócz tych głównych postaci, występuje jeszcze kilka podrzędniejszych, a mianowicie cała grupa artystów. P. Serafin Cymbałkiewicz, wielki muzyk przyszłości, figura bardzo zabawna, pisząca od lat kilkudziesięciu wielką operę, która ma stanowić epokę i sprowadzić rewolucyę w sferach muzykalnych, P. Cymbałkiewiczowi udaje się powiedzieć rzecz istotnie głęboką; na zapytanie bowiem, kiedy skończy swoją operę, odpowiada z dumą: „Nie myślę o tem kiedy, ale jak ją skończę! Toby dowodziło, że p. Cymbałkiewicz nie zasłużył ani na to nazwisko, ani na rolę, którą odgrywa w komedyi i przypuszczaćby można, e artysta tak myślący, stworzy rzeczywiście nieposoplite dzieło. Pani Sydonia Marconi Trombolińska, nie młoda śpiewaczka, jest bardzo zabawną, gdy próbuje głosu i pije wodę z cukrem, opowiadając o swoich sukcesach :: obecności księcia Sachsen-Meiningen. Cymbałkiewicz słucha jej relacyi z uśmiechem pobłażania, z pokornym zaś zachwytem, potulny małżonek śpiewaczki p. Mimi Tromboliński, który jest komiczny o tyle, że chodząc ślad w ślad za panią Sydonią, nosi ciągle pod pachą olbrzymią wiolonczelę. — Są to postacie epizodyczne, które wszakże w tej z epizodów złożonej komedyi, zabierają dość dużo, może zanadto miejsca, bo cały akt trzeci i część ostatniego.

„Piękna Żonka" odegraną była na scenie naszej bardzo starannie. Główne role kobiece: pani Chwaliszewskiej, Julii i Andzi, spoczywały w rękach pań: Aszpergerowej, Stachowicz i panny Pysznikówney, więc oczywiście wyszły bez zarzutu, a warto przytem zaznaczyć, że pani Stachowicz, jako „Piękna Żonka", wygląda rzeczywiście prześlicznie. Role Chwaliszewskiego, Rombalińskiego, Ekscellencyi i hr. Kamila, odegrali wybornie pp. Frenkel, Wojdałowicz i Żelazowski; p. Kasprowicz jako Ludwik, pomimo gry starannej, nie mógł oczywiście nic uczynić z tej bladej postaci małżonka-mazgaja, najniższego sługi pięknej żony. Hr. Gapiszewscy, w interpretacyi pp. Walewskiego i Wysockiego, byli zupełnie tem, czem ich chciał mieć autor; szczególne też uznanie należy się p. Walewskiemu, który o ile mógł, unikał szarzy, nawet w scenie z Rombalińskim, nienaturalnej i płaskiej, która inaczej odegrana, byłaby nie komiczną ale wstrętną. Pan Ruszkowski doskonale, bardzo charakterystycznie, przedstawił postać Cymbałkiewicza, a pani German w zwykły sobie sposób przesadzała w ruchach i głosie, chcąc uplastycznić wszystkie śmieszności pani Trombalińskiej. Pan Karge nosił z poświęceniem wiolonczellę i narzutkę małżonki....

***

GOSPODARSTWO I HANDEL

*** **Targ zbożowy.***) Dnia 18 października 1886 r.

Lwów, Pszenica 7·75 do 8·15, żyto 5·70 do 6·15, jęczmień 5·50 do 6·70, owies 4·50 do 5·20, groch 5·50 do 9·—, wyka 4·80 do 5·25, rzepak uow. 9·— do 9·15, lnianka 8·50 do 9·—, koniczyna czerwona 47·— do 52·—, koniczyna biała 45·— do 60·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Tarnopol, Pszenica 7·50 do 8·05, żyto 5·25 do 6·— jęczmień browarny 5·— do 6·25. owies 4·75 do —·—, groch 5·50 do 8·75, wyka 4·50—5, rzepak n. 8·60 do 8·90 lnianka 8·75 do —.—, koniczyna czerwona 45·— do 50·—, koniczyna biała 45·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, Pszenica 7·50 do 8·— żyto 5·40 do 5·75, jęczmień 5·— do 6·—, owies 4·75 do —·—, groch 6·— do 8·50, wyka 5·— do 5·25, rzepak n. 8·70 do 8.90, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 50·—, koniczyna biała 45·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 8·— do 8·30, żyto 6·— do 6·75, jęczmień 5·75 do 7·—, owies 4·70 do —·—, groch 6·— do 9·50, wyka 4·90 do 5·—, rzepak n. 9·— do 9.15, lnianka 9·— do —·—, koniczyna czerwona 47·— do 50·—, koniczyna biała 45·— do 57·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Czerniowce, pszenica 7·50 do 7·85, żyto 5·40 do 5·70, jęczmień 5·— do 7·—, owies 4·25 do 4·50, groch 5·50 do 8·50, wyka —·— do —·—, rzepak n. 9·— do 9·25, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 45·— do 50·—, koniczyna biała 40·— do 55·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Wszystko za 100 kilo neto bez worka.

Stary chmiel za 56 kilo loco Lwów. zł. 3·— do 10·— nominalnie. Nowy chmiel od 30·— do 65·— zł. za 56 kilo.

Okowita gotowa za 10.000 liter prc. loco Lwów 25·— do 25.50 zł.

Okowita, warranty na listopad 27·50 do 28 złr.

Usposobienie mdłe.

*) Przedruk wzbroniony

Kółka rolnicze.

Generalny konsystorz biskupi krakowski wydał kurrendę nr. 3204 z dnia 31go sierpnia 1886, mieszczącą pismo do Wielebnego Duchowieństwa swej dyecezyi do l. 2442 z dnia 16 sierpnia 1886:

„Nie tajną jest Wielebnemu Duchowieństwu działalność i skutki, jakie w kraju naszym sprawiają „Kółka rolnicze". Od trzech lat zarząd główny Towarzystwa pracuje skutecznie nad wdrożeniem ludu do wydatniejszej pracy około roli, do oszczędności i wstrzemięźliwości, do podniesienia dochodów z gospodarstwa, słowem do przedsiębiorstwa wszelkich czynności, które do podniesienia oświaty, moralności i dobrobytu ludu przyczynić się mogą. Z zadowoleniem zauważyć trzeba, że wielebne Duchowieństwo czynnie przykłada tu swą rękę jużto powołując do życia „Kółka", już też przewodnicząc im lub przynajmniej je wspierając. Podniesienie jednak naszego ludu z nędzy moralnej i materyalnej jak z jednej strony wymaga długiej i wytrwałej pracy, tak z drugiej strony domaga się, aby praca ta na całej linii t. j. na całym obszarze naszej ziemi energicznie zaczętą i przeprowadzoną została. Konsystorz Ilny nie chce się zapuszczać w motywa, dla których kapłani w ogólności, a szczególniej w naszem obecnem społeczeństwie polskiem winni okazać się i zaznaczyć, że są opiekunami ludu nie tylko w kierunku duchownym ale i doczesnym.

Słowa zachęty od tutejszego Ordynaryusza w r. 1883 pod dniem 18 kwietnia (Notyf. IV.) do wielebnego Duchowieństwa skierowane i na powyższych racyach oparte, znalazły synowski posłuch u wielu współbraci, którym dobro naszego ludu leży na sercu. Przegląd Kółek rolniczych przez Zarząd główny Towarzystwa Konsystorzowi Ilnemu przedłożony, poważną wykazuje liczbę, na tutejszą dyecezyę przypadającą. Lecz gdy jeszcze wiele bardzo parafii i wiosek pozostaje, które do tego zbożnego związku przystąpićby mogły, konsystorz Ilny widząc jak wiele Kółka rolnicze pomagać mogą wielebnemu Duchowieństwu w pracy nad umoralnieniem ludu, nad odciągnięciem go od złych nałogów, a pokochaniem pracy, oszczędności, trzeźwości i bogobojności, usilnie zachęca, aby wielebni Współbracia skwapliwie dla dobra ludu siły swe i dobrą wolę poświęcając, przez zakładanie „Kółek rolniczych" i wpływ na ich kierownictwo podnosili jego poziom materyalnie i moralnie, tak, jak dotychczas wielka część naszych kapłanów dzielnie się około tego krząta.

W końcu konsystorz Ilny nadmienia, że statuta, jakoteż instrukcye „dla Kółek rolniczych" otrzymać można z Zarządu głównego Towarzystwa we Lwowie".

Od ostatniego ogłoszenia powstały dwa kółka rolnicze, a mianowicie: 342 Tłuczań (powiat Wadowicki) zawiązał przy udziale duchowieństwa i tamtejszej gminy pan Franciszek Dzióbek przewodniczący Kółka rolniczego w Zygadowicach. 343 Świątniki górne (powiat Wieliczka) założył pan Jan Malicki, dyrektor tamtejszej szkoły przy udziale gminy.

W powiecie Brzeskim za staraniem księdza Lacroix ukonstytuował się 2-gi zarząd powiatowy w Kraju, przewodniczącym jego jest ksiądz Franciszek Lacroix dziekan w Radłowie; a za staraniem księdza Leona Sroczyńskiego proboszcza w Przewrotnem, ukonstytuował się w powiecie rzeszowskim 3-ci zarząd powiatowy, którego przewodniczącym wybrany został pan Stanisław Jędrzejowicz, właściciel dóbr i prezes Towarzystwa gospodarskiego w Rzeszowie.

W ciągu dalszych datków na cele Towarzystwa nadesłał Wydział Radv powiatowej w Stryju zł. 20.

OSTATNIA POCZTA

Król Saski wyjechał w piątek wieczorem z Wiednia do Drezna. Najj. Pan odprowadził króla na dworzec kolejowy.

Wczoraj miał się odbyć w apartamentach Najd Cesarzewicza obiad galowy z udziałem Najj. Pana i przebywających w Wiedniu Członków Najw. Domu.

Do *Czasu* piszą z Wiednia, iż projekt podróży p. Ministra wyznań i oświaty dr. Gautscha do Galicyi doznał zmiany. Zamiar nie został zaniechany, lecz musiał być odroczonym, zdaje się do kwietnia przyszłego roku.

Angielski minister skarbu lord Churchill, po czterodniowym pobycie w Wiedniu, opuścił przedwczoraj rezydencyę i udał się do Paryża. Na dworcu nie pojawił się nikt ze świata politycznego, nie przybył nawet dla pożegnania ministra ambasador angielski.

P. Minister i kierownik Ministerstwa sprawiedliwości zamianował notaryuszami kandydatów notaryalnych: Stanisława Matkowskiego w Podhajcach dla Szczerca, Jana Rawskiego we Lwowie dla Birczy, Michała Felinera we Lwowie dla Medenic i Władysława Zielonkę w Sieniawie dla Sieniawy.

W pracy węgierskiej Izby deputowanych nastąpi obecnie krótka przerwa. Minister hr. Szapary przedłoży Izbie budżet dopiero pomiędzy 25 i 30 b. m., komisya finansowa jednakże zajmie się budżetem dopiero po ukończeniu merytorycznych prac Delegacyi, przeto nie przed pierwszą połową listopada. Według *Pol. Cor.* bezzasadną jest wiadomość, jakoby hr. Szapary zamierzał rozwinąć nowy program finansowy; minister skarbu nie zejdzie z dotychczasowego toru polityki finansowej, lecz tylko przedsięweźmie obszerniejsze i surowsze zarządzenia dla wykonania zasady oszczędności, i spodziewa się, iż na tej drodze osiągnie pożądane rezultaty.

Teka ministra komunikacyi będzie jeszcze przez kilka tygodni nieobsadzoną. Prezes gabinetu nie ma jeszcze kandydata do tej posady.

Na ostatniem posiedzeniu Izby deputowanych interpelował deput. Szemenecz w sprawie przeprowadzenia ustawy o pospolitem ruszeniu i zapytywał się ministra honwedów, czy odnośne instrukcye zostały już wypracowane, oraz czy minister zamierza zorganizować pospolite ruszenie już na rok przyszły i wciągnąć je do przyszłorocznego planu mobilizacyjnego.

Cesarz Wilhelm powróci dnia 20 b. m. z Baden Baden do Berlina. Według dzienników niemieckich monarcha przyjął zaproszenie księcia regenta Brunszwigu na wielkie łowy, które odbędą się d. 30 b. m. w Blankenburgu.

Berlińska *Post* podaje z zupełnie pewnego źródła wiadomość, że bawarskie ministerstwo wojny odbyło z szefami wielkich zakładów budowy wagonów w Augsburgu, Norymberdze i Monachium konferencyę, na której poleciło im w przeciągu czterech najbliższych tygodni wykończyć 2000 wagonów kolei żelaznej.

W zeszły czwartek odbyło się w Poznaniu liczne zebranie obywateli polskich celem założenia banku ziemskiego, którego zadaniem ma być paraliżowanie skutków znanej ustawy kolonizacyjnej i spieszenie z pomocą zagrożonej własności polskiej. Uchwalono założyć bank z kapitałem 10 milionów marek, w akcyach po 1000 marek.

Celem wykonania tej uchwały wybrano komisyę, złożoną z pp.: Stanisława hr. Żółtowskiego, dr. Zygmunta Szułdrzyńskiego, dr. Witołda Skarzyńskiego, dr. Wł. Łebińskiego, Wł. Jerzykiewicza, mającą najprzód określić ściślej projektowany statut, powtóre przygotować odezwę, wzywającą do rozebrania akcyi, podpisaną przez grono osób do komisyi kooptowanych — i wykonać wszystkie kroki potrzebne do ukonstytuowania banku.

Do *Politische Correspondenz* donoszą z Warszawy, iż w zachodnich okręgach pogranicznych Królestwa, wojskowo-techniczna komisya zajętą jest kontrolowaniem dróg i wodnych komunikacyj. Zarządzenie powyższe pozostaje w związku z rozporządzeniem wydanem przed dwoma miesiącami do gmin okręgów pogranicznych, aby przyprowadzały do należytego stanu i utrzymywały w porządku wszystkie komunikacye.

Na najbliższym konsystorzu, zapowiedzianym na 15 listopada, zostanie kreowanych 10 nowych kardynałów, pomiędzy tymi 6 zagranicznych.

Papież udzielił z okazyi podpisania konwencyi z Czarnogórą, ks. Mikołajowi wielką wstęgę orderu Leopolda, a czarnogórskiemu ministrowi spraw zagranicznych Stanko Radonicowi, wielką wstęgę orderu Grzegorza.

Według *Osservatore Romano*, kardynał Jacobini, którego stan zdrowia jest już zupełnie zadowalający, miał powrócić wczoraj do Rzymu.

Na posiedzeniu sobotniem fancuskiej rady ministeryalnej, oświadczył minister skarbu Sadi-Carnot ponownie, iż żąda dymisyi; postanowienie jednak w tej mierze odroczono do najbliższego posiedzenia, które się ma odbyć jutro. Rząd postanowił jeszcze raz podjąć rokowania z komisyą budżetową. Według telegramu *Köln. Ztg.* Sadi-Carnot nie przyjął przedstawień Freycineta, ażeby dymisyę swoją odroczył. Trudności w wybraniu następcy na ministra skarbu mają być wielkie, ponieważ wszyscy ewentualni kandydaci, jak Rouvier, Tirard i inni, są zwolennikami wolnego handlu, podczas gdy członkowie gabinetu Freycineta są zwolennikami ceł ochronnych i protestują przeciw mianowaniu zwolennika wolnego handlu.

Minister handlu złożył w Izbie projekt ustawy, która określiła kary w wysokości od 1000 do 5000 franków na przemysłowców, którzyby na przedmiotach wyrobionych za granicą, przylepiali etykiety miast francuskich.

Na posiedzeniu sobotniem interpelował Hubbard, poseł radykalny, z powodu pressyi towarzystw kolejowych, wywieranej na urzędników kolei, którzy są oraz członkami rad municypalnych. Reprezentant rządu odpowiedział, że rząd nie może w tej sprawie interweniować, poczem Izba przeszła nad interpelacyą do porządku dziennego.

Berliner Polit. Nachr. wskazują na ciągłe pomnażanie we Francyi zapasów zbrojnych i zwracają przytem uwagę na artykuł *République Française*, w którym znajduje się ustęp tej treści: „Polityka zaczepna zasadza się na dążeniu do wojny; nikt dziś nie uczuwa skłonności do takiej polityki. Ale jeżeli wojna stała się konieczną, to ktoby się ośmielił zalecać taktykę obronną tylko, której nieuchronnym skutkiem byłaby inwazya obca."

Z Mons w Belgii donoszą: Sąd przysięgłych prowincyi Hennegau, tak samo jak Brabantu, uznał oskarżonego o morderstwo swej żony byłego deputowanego i adwokata Van der Smissen, winnym, skutkiem czego został podsądny skazany na dziesięcioletnie roboty przymusowe.

Walne zgromadzenie członków *Association libérale* powzięło w sprawie zawarcia z ligą doktrynerów liberalnych ugody, następującą rezolucyę: Walne zgromadzenie pochwala postępowanie swego komitetu i z zupełnem zaufaniem w sprawie utrwalenia jego wpływu, przechodzi do porządku dziennego. Paweł Janson proponował kandydaturę dr. Ronvaux na posła z Brukseli, dyskusya jednak nad kandydatami toczyć się będzie dopiero na następnem posiedzeniu.

Według doniesień z Londynu, dyplomacya angielska ma być od kilku dni niezwykle czynną, w kierunku, jak utrzymują niektóre dzienniki, odzyskania stanowczego wpływu w Konstantynopolu i doprowadzenia do takiego ugrupowania Mocarstw w Europie, ażeby te nie dopuściły do akcyi rossyjskiej w Bułgaryi.

O stronnictwie liberalnem w Anglii w tej chwili piszą z Londynu: Przeszło od stu lat odbywały się zawsze co jesieni uczty poświęcone pamięci Colstona, zbierali się członkowie liberalni bardzo licznie, a ministrowie i eks-ministrowie liberalnych gabinetów miewali mowy polityczne. W tym roku stronnictwo liberalne, które zwykle w październiku odbywa swe uczty, postanowiło odstąpić od tego zwyczaju, a to z powodu, że w łonie stronnictwa panują niezmiernie sprzeczne zapatrywania w kwestyi irlandzkiej.

Rząd ogłosił nową księgę błękitną o początku i rozwoju sprawy birmańskiej.

Do *Politische Corr.* donoszą, że rząd angielski postanowił uwolnić Zobeira-baszę, który znajduje się na Gibraltarze jako więzień. Rząd miał się przekonać, że można baszy pozwolić na powrót do Egiptu, ponieważ nie brał żadnego udziału w rozruchach w Sudanie.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 18 października. (*Tel. pryw.*) Najj. Pan przyjmował wczoraj księcia de Chartres i syna jego, poczem rewizytował księcia w hotelu *Impérial*.

Wiedeń, 18 października. (*Tel. pr.*) Obiega pogłoska, że Anglia wymieni kandydata do tronu bułgarskiego, ponieważ Rossya zwleka z zadośćuczynieniem życzeniu zawartemu w nocie bułgarskiej regencyi.

Wiedeń, 18 października. Szef biura Towarzystwa kolei państwowej dr. Schmidt, powróciwszy w sobotę z Budapesztu do Wiednia, zapadł tegoż dnia na cholerę i zmarł w nocy. Zarządzono wszystkie odpowiednie środki sanitarne.

Ruszczuk, 18 października. Według doniesień z Sofii położenie jest mniej naprężone. Rząd zamierza porozumieć się z Rossyą, albowiem umiarkowane żywioły reprezentowane w gabinecie przez Naczewicza i Stoiłowa, gotowe są w kwestyi wyboru poczynić ustępstwa na rzecz przeciwnego stronnictwa. Rząd ma wejść wobec Rossyi na drogę koncesyj.

Petersburg, 18go października. Car i carowa przenieśli się przedwczoraj na mieszkanie do Gatczyny.

Paryż, 18 października. (*Tel. pryw.*) *Temps* dowiaduje się, że Rossya przystąpi do okupacyi Bułgaryi, gdyby bułgarskie Zgromadzenie narodowe uchwaliło bodaj tylko manifestacyę na rzecz księcia Aleksandra Battenberga; taką bowiem manifestacyę uważałby Car za osobistą obrazę.

Londyn, 18 października. *Observer* pisze: Z wyjątkiem anneksyi, ma Rossya mniej więcej swobodę gospodarowania w Bułgaryi, jak się jej podoba. Niemcy zarówno, jak Austro-Węgry, nie uważają, ażeby w obronie niezawisłości Bułgaryi warto było stoczyć walkę. Rossya nie ma również powodu prowadzić wojny w celu, który nierównie łatwiej osiągnąć w drodze pokojowej. Rossya osiągnie supremacyę w Bułgaryi w ten lub ów sposób, prawdopodobnie bez konieczności okupacyi. Gdyby jednak opór ze strony Bułgaryi wymagał okupacyi, zezwolą na nią Niemcy i Austro-Węgry, jeżeli takowa nie przybierze cechy bezpośredniej anneksyi. Wmięszanie się innych kontynentalnych mocarstw na korzyść Bułgaryi jest wykluczone. Anglia, gdyby nawet chciała, nie może prowadzić wojny z Rossyą w Bułgaryi. Jeżeli Anglia kiedykolwiek będzie zniewolona siłą zbrojną powstrzymać zapędy Rossyi, to wybierze sobie całkiem inne pole walki i prowadzić będzie wojnę wśród zupełnie innych, niż obecne, warunków. Ani wewnątrz zatem, ani zewnątrz, nie jest prawdopodobnem poważne zakłócenie spokoju europejskiego. Być może, że ze stanowiska europejskiego rzecz ta jest pożałowania godną, ale z angielskiego stanowiska jest to pocieszającem. Wśród obecnych stosunków, każda ewentualność, która mogłaby zmusić Anglię do pośredniego lub bezpośredniego wzięcia udziału w wojnie europejskiej, równałaby się prawie klęsce narodowej. Ewentualność ta odwróconą została obecnie przyczynami stworzonemi przez trójcarskie przymierze. Niezawisłość bułgarska musiałaby poprostu być poświęconą jako cena europejskiego pokoju. Anglia, o ile jej własne interesa wchodzą w rachubę, niema powodu być niezadowoloną z tej ofiary.

Telegrafowany kurs wiedeński

Wiedeń, 16 października 1886, godzina 1 min. 45. Alp. Tow. górn. 23 — Węg. akcye kredyt. 287·50, Akcye anglo-austr. 109·50, Akcye banku Union 210·25, Akcye kolei Karola Ludwika 194.25, Akcye kolei północnej 231·— Akcye kolei południowej 106·—, Akcye kolei Alföld 188·— Akcye kolei Elżbiety 241 30, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 224 25 Akcye kolei węg. północno-wschodniej 172 50 Wiedeńskie losy 124·—, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacyie państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104·50, Losy regulacyi Cisy 123·75 Losy tureckie —·—, Węgierska renta 102·87, Akcye związkowego banku 102·—, Akcye banku obrotowego —·—. Akcye kolei państwowej —.—, Rubel papierowy 1·18 25, Węgierskie losy 121 —, Marka niemiecka —·—, kolej Karola Ludwika —.—, akcye tytoniowe 54·25. Akcye Banku dla krajów koronnych 217·25. — Usposobienie utwierdzone

Wiedeń, 16 października 1886, godzina 5 minut —. Akcye kredytowe —·— Anglo-Austr. —·—, Unionbank —·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galic. listy zastawne —.— Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·— Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1883 —·—, Napoleondor —·—.—, Rubel papierowy —·—, Usposobienie —.

Wiedeń, 18 października 1886 r. godzina 10 min. 35 Akcye kredytowe 278·70, Anglo-Austr. —·— Unionbank 203·50 Kolej Karola Ludwika 194·50 Południowa 107·—, Renta papierowa —· 5% Galic hip. listy zastawne 100 25 Galic. obligacye indemnizacyjne —· $4^1/_2$% listy zastawne banku krajowego 96·25, $4^1/_2$% pożyczka krajowa z 1883 roku 96·—. Napoleondor 9.92·— Rubel papierowy 1·18·25 Usposobienie mocne.

Telegramy zbożowe z dnia 16 października 1886, Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —·— do — — zł., żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·—, zł., owies —·—, do —·—; okowita per 10.000 litr procent 26·75 do 27·— zł. Szczecin,: Pszenica —·—, rzepik —·— spirytus—·— kukurudza —·—, Kolonia —·— Budapeszt: Pszenica 100 kilogr. na jesień 8·75 do 8·77 zł., rzepak (sierpień-wrzesień —·—, do —·—, zł. Berlin: Pszenica żółta (październik) 148·50 do —·— żyto —·— —·— m. spirytus 35·50, rzepakowy olej —·— Paryż: mąka 51 kilogr. 50·75 olej fr. rzepakowy — —, fr., spirytus —.— fr.

Odpowiedzialny redaktor **Adam Krechowiecki**

Pociągi kolejowe

Odchodzą ze Lwowa:

podług zegara lwowskiego
od 1 października 1886.

Do Krakowa: o godz. 10 min 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 min 10 rano pociąg osobowy. o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mięszany i o godz 8 min. 10 rano pociąg lokalny.

Do Podwołoczysk z głównego dworca o godz. 4 minut 8 po połud. pociąg kuryerski, o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mięszany i o godz. 10 min. 25 wieczór pociąg mięszany.

Do Podwołoczysk: z dworca **Podzamcze** o godz 6 min. 23 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mięszany, o godz. 10 min. 55 wieczór pociąg mięszany.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 22 w południe i o godz. 11 min 6 w nocy pociąg mięszany

Do Stryja: o godz. 7 min. 30 wieczór i o 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy, a o 12 w nocy pociąg mięszany.

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 min. 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 min. 35 przed południem pociąg mięszany i o godz. 7 min. 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 2 minut 15 po południu pociąg kuryerski, o godz. 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mięszany.

Z Podwołoczysk na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mięszany.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 30 po południu pociąg mięszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 32 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy, a o godz. 2 min. 45 w nocy pociąg mięszany.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 16 października 1886.

	płacą zł.	płacą ct.	żądają zł.	żądają ct.
1. Akcye za sztukę. (bez kupona)				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	193	50	197	—
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	223	25	226	25
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	278	—	283	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	215	—	220	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5 prc. w. a.	100	25	101	25
„ „ „ 4 prc. w. a. (bez kupona bieżącego)	96	—	97	—
„ „ „ 5 prc. okresowe	100	25	101	25
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los $41^1/_2$ l.	93	50	94	50
Banku kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los. 51 l.	96	—	97	25
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101	—	102	—
„ „ „ 5 pr. w. a.	99	80	100	80
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	102	50	103	50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi		—	54	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2^1/_2$ pr. w. a. w likwidacyi		—	50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. rol. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	104	25	105	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. wa.	—	—	—	—
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100	—	101	—
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	103	50	104	75
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4^1/_2$ pr. wa.	95	50	96	50
5. Losy miasta Krakowa	17	50	19	50
„ „ Stanisławowa	29	—	32	—
6. Monety				
Dukat holenderski	5	83	5	93
Dukat cesarski	5	86	5	96
Napoleondor	9	86	9	96
Półimperyał	10	22	10	32
Rubel rossyjski srebrny	1	54	1	64
„ „ papierowy	1	$17^1/_2$	1	$19^1/_2$
100 marek niemieckich	61	—	61	70
Srebro	—	—	—	—
Kupony w srebrze	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

z dnia 15 października 1886.

	płacą	żądają
1. Dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listop ad	82.80	82.95
luty-sierpień	82.90	83.05
Jednolity dług państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	83.95	84.15
kwiecień-październik	84.05	84.25
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k. 4 pr.	132.—	132.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	138·75	139.25
„ „ 1860 po 100 złr. 5 prc.	138.75	139.25
„ „ 1864 po 100 złr.	169 25	169.75
„ „ 1864 po 50 złr.	168.—	168.50
Renty Com. po 42 lir. austr.	57.—	—.—
Listy zastaw. domen. państw. po 120 złr. 5 prc.	157.—	158.—
Renta papierowa 5 prc. z r. 1881	99.80	100.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 prc	114 35	114 55
2. Obligacye indemn. 5 prc. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	109.—	—.—
Bukowiny	104.50	105.—
Galicyi	104.50	105.—
Niższej Austryi	109.—	110.—
Siedmiogrodu	104.40	105.10
Węgier	104 50	105 20
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	109.30	109.70
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	278.60	279.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	545.—	550.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank. d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł. wpł. 50 pr.	217.30	217.70
Bank austro-węgiersk. a 600 zł.	867 —	868. —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	376.—	378.—
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m.	242.20	242 60
Kol. Preszow-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2315	2320
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	194.50	195.—
Lwow.-Czern. kolej po 200 zł. ws. wsr.	224 25	225 —
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k	241.25	241·75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	106·50	107.—
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	175. —	175.50
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem $4^1/_2$ pr. w złocie w 50 l.	100.20	100.70
„ „ „ premiowe po 3 prc.	100.75	101 25
Gal. zak. kr. ziem Krak. los w 18 l. 6 pr.	98.50	99.50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	101.—	101.50
„ „ „ „ w 36 l. $5^1/_2$ pr.	—.—	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 prc.	96.40	—.—
„ „ „ „ po 5 prc.	100.—	100 50
„ „ „ „ po 5 prc. w 37 latach zwrotne	100.—	100.50
Banku krajow. $4^1/_2$ pr. wa. los w $51^1/_2$ l.	96.25	96.75
Obligi komunalne Banku krajowego 5 proc. w. a. I emisyi	100.25	100.75
Gal. banku hip. po 6 prc.	101 10	101 90
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 prc.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. po 5 prc.	100.20	100.50
Węg. Tow. ziem. akc. po $5^1/_2$ prc.	—.—	—.—
„ Zakł. kr. ziems. po 5 prc.	101.20	101.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	101.—	101 50
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex) a 300 zł. 5 prc. w srebrze	—.—	—.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	98.70	99.—
„ „ po 100 zł. w. a.	115.50	115·75
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po $4^1/_2$ prc.	100.20	100.60
dtto. dtto. (Jarosław-Sokal)	99 50	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III. emis. a 300 zł. 4 prc. w srebrze z r. 1884	82.50	83.—
z r. 1884	92.—	92.25
z r. 1868	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	100.—	100·75
6. Losy.		
Inst. kr. dla han i pr. po 100 zł. w. a.	176.75	177·25
Clarego po 40 zł. m. k.	43.50	44.25
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	117 50	118 —
Keglevicha po 10 zł. m. k.	24.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	18.—	18·50
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	19.75	20.25
Pożyczka miasta Budy do 40 zł. w. a.	45.50	46.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	42 20	42.70
Czerwon. krzyża austr. Tow. po 10 zł	14 50	14.70
„ „ węgiersk. „ po 5 zł	10. —	10 20
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	18.75	19.25
Salma po 40 zł. m. k.	56 75	57 50
St. Genois po 40 zł. m. k.	57 —	57 50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	30.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	138 —	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	69 —	70.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	33.—	34.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	45 75	46 25
7. Weksle (na 3 miesiące)		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	125.25	125.65
Paryż za 100 fr.	49.42 50	49.50.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.90.—	5.92 —
„ pełnej wagi	5.93.—	5.94 —
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.91.50	9.92 50
Rossyjski imperyał	10.22.—	10 24 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński
dnia 16 października 1886.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	82	45
„ „ „ w srebrze	83	65
Renta w złocie	114	30
5 prc. austr. renta marcowa	99	60
Akcye banku wiedeńskiego	868	-
„ „ kredytowego	278	60
Londyn	125	30
Srebro		
Napoleondor	9	92
Dukat cesarski men.	5	90
100 marek niemieckich	61	40

Księgi gruntowe.

L. 6857 (7416)

Komisya hipoteczna przy c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu oznajmia że arkusze posiadania w formie wykazów hypotecznych dla gmin katastralnych Krakowiec z miejscowością Budzyń sporządzonej oraz inne akty odnoszące się do przyszłej księgi gruntowej wspomionej gminy są do powszechnego przeglądu w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu złożone.

Do wniesienia możliwych zarzutów przeciw prawdziwości tych wykazów hypotecznych które to zarzuty osobiście lub też ua piśmie w c. k. sądzie powiatowym w Krakowcu wniesione być mogą wyznacza się najdalszy termin do dnia 1 listopada 1886.

Krakowiec, 14 października 1886.

L. 13737. (7057 1—3)

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów hipotecznych co do następujących ciał hipotecznych mianowicie:

a) liczba wyk. hip. 1225 obejmującego parcele budowlane nr. 1192/27, 1192/28 i parcelą gruntową nr. 1000/2;

b) liczba wyk. hip. 1256 obejmującego parcele budowlane nr. 1192/32, 1192/33 i 1192/34 i parcelę gruntową nr. 1000/4;

c) liczba wyk. hip. 1257 obejmującego parcele gruntowe nr. 1195 i 1000/5 (ogród);

d) liczba wyk. hip. 1258 obejmującego parcele budowlane nr. k. 1836/4, 1836/5, 1836/6 i 1836/7 i 1836/8 i parcelę gruntową nr. 1000/8 położonych w obrębie gminy katastralnej miasta Krakowa w okręgu sądu powiatowego deleg. miejsk. w Krakowie, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 20 dz. ust. kraj. wygotowane za nowe wykazy hipoteczne tych ciał hipotecznych poczynając od dnia 15 października 1886 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w sądzie krajowym w Krakowie jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazem hipotecznym objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3. ustawy z 25 lipca 1871 nr. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych,

sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała.

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzymiotnione, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące, wpisane być mają a już przy założeniu nowych wykazów hipotecznych tamże wpisane nie zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu krajowego w Krakowie najdalej do dnia 15 lutego 1887, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach hipotecznych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejszych wykazach hipotecznych, w miejsce których nowe wykazy hipoteczne wstępują było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków, 22 września 1886.

Licytacye.

L. 2852. (7411 1—3)

Sieniawski c. k. sąd powiatowy przedsięweźmie w zabudowaniu sądowem celem zaspokojenia wierzytelności Wiktoryi Gajda w kwocie 49 zł $3^1/_2$ ct. z pn. egzekucyjną sprzedaż dwu zagonów 6 stajowych gruntu, należących do realności pod l. s. 35 rep. 49 w Mielipkowicach w powiecie sądowym Sieniawskim w starostwie Jarosławskiem położonych, dłużniczki Anny i Wasiuta własnych, ciała tabularnego nie stanowiących, w dniu 28 października, 25 listopada i 23 grudnia 1886 zawsze o godz. 10tej rano w drodze publicznego przetargu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 90 zł. a. w.

Zakład wynosi 9 złr.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania mogą być przejrzane w tusądowej registraturze.

Sieniawa, 31 maja 1886.

L. 9310. (7444 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. delegow. w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 151 zł. 98 ct. zpn. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 11 w Białej położonych, wedle wyk. hip. 45 objętej, Stefana Czermiehowskiego własnej, w tutejszym sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprzyw. Zakładu kred. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie dnia 12 listopada, 17 grudnia 1886 i 22 stycznia 1887, każdym razem o godzinie 9 rano z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 600 zł. wa. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny szacunkowej.

Resztę warunków, tudzież wyciąg hipoteczny realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Tarnopol, dnia 31 maja 1886.

L 5095 (7435 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie a mianowicie zaległych trzech rat po 51 zł. 12 ct. a. w. z pn. odbędzie się na dniu 25 listopada 1886, o godz. 10 przed południem w tut. sądzie w sali obrad nr. 12 przymusowa licytacya realności pod l. 145 i 145a w Brzeżanach położonych wedle Dom. I. pag. 209 u. 7 haer. dłużników małoletnich Wiktoryi i Zofii Skibickich własnych.

Cenę wywołania stanowi suma 2500 zł. aw. i na terminie tym sprzedaż nastąpi także niżej ceny wywołania i za jakąkolwiekbądź cenę ofiarowaną.

Wadyum wynosi 125 zł. aw.

Resztę warunków i wyciąg tabularny przejrzeć można w tus. registraturze.

Brzeżany, dnia 18 września 1886.

L. 2632 (7446 1—3)

Dnia 23 listopada 1886, 18 stycznia i 22 lutego 1886, o godzinie 11 rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod lk. 91 w Porąbce uszewskiej, wyk. hip. 91 księgi gruntowej gminy Porąbka uszewska objętej, masy spadkowej po Wojciechu Morysie własnej, na rzecz uprz. galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie, celem zaspokojenia sumy 126 zł. 31 ct. w. a.

Cena wywołania 300 zł.

Wadyum 30 zł.

Wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 22 lutego 1887 o godz. 4 po połud.

C. k. sąd powiatowy.

Brzesko, 31 maja 1886.

L. 907. (7445 1—3)

Dnia 23 listopada 1886, 18 stycznia i 22 lutego 1887 o godzinie 10 rano odbędzie się publiczna sprzedaż połowy realności w Okocimie wyk. hip. 181 księgi gruntowej gminy Okocim objętej, Macieja Biedy własnej na rzecz Jochwety Desser, celem zaspokojenia sumy 26 zł.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Wyciąg hipoteczny, warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Termin do ułożenia lżejszych warunków wyznacza się na dzień 22 lutego 1887 o 4 po południu.

C. k. sąd powiatowy

Brzesko, 31 marca 1886.

Z. 5783. (7468 1—3)

Zu Gunsten des Alter Laster behufs Hereinbringung von 160 fl. ö. W. wird die Realität des Schuldners Johan Rybczuk unter Nr. 1224 in Horodenka vom Termine des 27 October l. J. 9 Uhr VM. für was immer für einen Betrag an den Meistbiethenden exekutiv versteigert werden der Schätzungswerth beträgt 1325 fl. ö W. das Vadium 50 fl. ö. W. der Pfändungs-Schätzungsakt u. die Lizitationsbedingniße in der h. g Registratur.

Vom k. k. Bezirks-Gerichte.

Horodenka, den 30 Jnni 1886.

L. 5059 (7469 1—3)

Celem wydobycia wierzytelności Michała Sołuka, wynoszącej 112 złr. 16 cnt. odbędzie się przy sądzie tutejszym w dniach 25 listopada i 23 grudnia 1886 przymusowa licytacya realności Ołeksy i Nikifora Sołuków wykazem hypotecznym 83 gminy katastralnej Karaczynów objętej.

Wadyum wynosi 10 prc. ceny wywołania 599 zł. 50 ct.

Bliższe warunki licytacyi, akt dekretacyi i wyciąg tabularny w tusądowej registraturze do przejrzenia.

C. k. sąd powiatowy

Janów, dnia 30 lipca 1886.

L. 15498 (7456)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomą z pobytu Zuzannę Lechowską, iż wskutek podań tabularnych Efroima Stieglitza de praes. 13 stycznia 1886 l. 576 i de praes. 14 maja 1886 l. 7668 o wykreślenie ze stanu biernego realności pod nr. 100 i 246 w Tarnawie ewikcyi dla obowiązku Franciszka Lechowskiego zapłacenia sum 400 złr. 4071 zł. 81 ct. i przeniesienie prawa własności do połowy sumy 300 złr. w stanie biednym realności pod nr. 246 w Tarnowie zaintabulowanej zapadłe uchwały z dnia 11 lutego 1886 l. 576 i z dnia 6 czerwca 1886 l. 7668, które ustanowionemu dla niej kuratorowi dr. Hoicerowi doręczone zostają.

W Tarnowie dnia 30 września 1886.

L. 15429 (7455 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Menaschego Schlagera, że na skutek podania Jakóba Hirsch zapadła ts. uchwała tabularna z dnia 28 stycznia 1886 l. 113 która ustanowionemu dla niego w osobie adw. dra Holcera kuratorowi doręczoną została.

W Tarnowie, dnia 30 września 1886.

L. 10618 (7385 1—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Eliasza Malawera w kwocie 500 zł. rozpisuje ck. sąd obwodowy w Przemyślu ponowną egzekucyjną sprzedaż realności pod lk. 185 w Przemyślu położonej, dłużnika Mojżesza Ente własnej, która w jednym erminie dnia 13 grudnia 1886 o godzinie 10 rano w biurze nr. 6 pod warunkami licytacyjnemi edyktem z dnia 7 maja 1885 l. 4036 ogłoszonemi z tą zmianą przeprowadzoną zostanie, że na tym terminie realność także poniżej ceny szaaunkowej za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szaaunkowa w kwocie 4386 zł. aw.

Wadyum 400 zł. aw.

Akt opisania i oszacowania rzeczonej realności oraz warunki licytacyjne, można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Przemyśl, 1 września 1886.

L. 2477 (7347 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Limanowie ogłasza, że celem zaspokojenia należytości c. k. uprzyw. gal. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 366 złr. 4 ct. z pn. odbędzie się w dniach 15 listopada i 20 grudnia 1886 każdym razem o godzinie 9 rano w tut. gmachu sądowym egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 58 w Laskowy Jana i Walentego Szewczyków własnej.

Cena wywołania wynosi 700 złr. poniżej której realność ta szrzedaną nie będzie a wadyum wynosi 70 złr.

Termin do ułożenia warunków, ułatwiających wyznaczony jest na dzień 24 stycznia 1887 o godz. 9 rano.

Kurator niewiadomych wierzycieli Franciszek Gross w Limanowie.

Reszta warunków do przejrzenia w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy

Limanowa, dnia 18 września 1886.

L. 22839 (7413 1—3)

C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnopolu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności 76 złr. wa. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności wyk. hip. 769 objętej dłużników spadkobierców śp. Wasyla Pachołek własnej dnia 19 listopada 1886 20 grudnia 1886 i 22 stycznia 1887, zawsze o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie i że realność ta na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej kwotę 280 złr. w. a. wynoszącej pozbytą zostanie.

Wadyum wynosi 28 złr. w. a. resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd pow. miej. deleg.

Tarnopol, 31 lipca 1886.

L. 21763 (7052 1—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Tarnopolu rozpisuje niniejszem licytacyę celem wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego

a) od rzezi bydła i wyrębywania mięsa opłacie tego podatku podlegającego

b) od wyszynku wina, moszczu winnego i owocowego na lata 1887, 1888 i 1889 a to albo na jeden rok, albo bezwarunkowo na trzy lata, albo wreszcie na jeden rok z milczącem odnowieniem na następny drugi i trzeci rok a mianowicie:

Liczba bieżąca	w okręgu dzierżawnym	klasa taryfowa od mięsa	Cena wywołania wynosi				Licytacya odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnopolu od 9 godziny rano do 2 po południu dnia
			od mięsa		od wina		
			złr.	ct.	złr	ct.	
1	Chorostków	III.	1489	66	72	—	27go października 1886
2	Grzymałów	III.	2316	—	84	—	„ „ „
3	Kopyczyńce			—	60	—	„ „ „
4	Kopyczyńce	III.	1725	—	—	—	„ „ „
5	Mikulińce	III.	3434	65	190	35	28go dtto „
6	Podhajce	III.	4175	—	36	—	„ „ „
7	Probuźna	III.	1541	50	60	50	„ „ „
8	Suchostaw	III.	541	—	15	—	2go listopada „
9	Skałat	III.		—	625	—	„ „ „
10	Skałat	III.	4450	—	—	—	„ „ „
11	Tarnopol	I.		—	935	—	„ „ „
12	Trembowla	III.	2962	—	155	—	3go listopada „
13	Zbaraż	III.	4138	86	136	14	„ „ „
14	Złotniki				7	—	„ „ „

Wadyum wynosi 10prc. ceny wywołania i ma być przy ustnej licytacyi do rąk komisarza licytacyjnego złożone.

Fisemne oferty takiemże 10prc. wadyum zaopatrzone można wnieść do godziny 2 po południu dnia termin dotyczącej licytacyi poprzedzającego do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Bliższe warunki licytacyi i spisy miejscowości do każdego pojedynczego okręgu należących można tutaj przejrzeć.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu

Tarnopol, dnia 27 września 1886.

L. 4205 (7419 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 151 złr. 98 ctn. w a. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniu 25 października, 22 listopada i 20 grudnia 1886, o godzinie 9 z rana przymusowa licytacya realności wykazami hipotecznemi l. 459, 299, 732, 733, gminy Ładyczyn objętej, spadkobierców śp. Józefa Mytnik i innych własnej, na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny wywołania lub przynajmniej za takową, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. registraturze.

Dla wierzycieli niewiadomych i tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczone prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Mikołaja Roncur z Ładyczyna.

Mikuliniec, 20 sierpnia 1886.

L. 2141 (7418 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikulińcach ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w kwocie 344 złr. 17 cnt. w a. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 18 października, 15 listopada i 13 grudnia 1886, o godzinie 9 zrana przymusowa licytacya połowy realności wykazem hipotecznym l. 956 gminy Naslasów objętej, na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej ceny wywołania lub przynajmniej za takową, zaś na trzecim terminie za jakąkolwiek cenę.

Bliższe warunki licytacyi i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. registraturze

Dla wierzycieli niewiadomych lub tych, którymby uchwała licytacyjna dla jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, niemniej i tych, którzyby po dniu wystawienia wyciągu hipotecznego rzeczone prawa zastawu nabyli, ustanawia się kuratorem Łuczkę Zimurko z Nastasowa.

Mikulińce, 29 sierpnia 1886.

L. 4892 (7414 2—3)

W sądzie tutejszym odbędzie się w dniach 29 października 1886, 29 listopada 1886, i 30 grudnia 1886, każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności wyk. hip. nr. 148 dla gminy kat. Nazurna objętej Pawła Sorochan własnej na rzecz Scinwla Tischel w celu zaspokojenia sumy 35 złr. aw zpn.

Na pierwszych dwóch terminach zostanie sprzedaną realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim i poniżej takowej. Wadyum wynosi 13 złr. aw.

Resztę warunków i akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w tus registraturze.

Gwoździec, dnia 28 lipca 1886.

L. 7779 (7417 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Mikołajowie ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi Abla Rettiga w 47 złr. 80 cnt. wa. zpn. odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 17 listopada 1886, o godz. 10 przed południem przymusowa licytacya $^1/_4$ części posiadłości w Rozdole wedle wykazu hipot. 793 Piotra Zacharki własnej, na którym sprzedaż nawet poniżej ceny wywołania 170 zł. nastąpi, że jako wadyum kwotę 17 złr. złożyć należy i że dla tych, którymby po dniu 14 lutego 1886. na części realności na sprzedaż wystawionej prawa rzeczone nabyli, lub którymby uchwały niniejszej sprawy dotyczące doręczone być nie mogły Antoniego Stasinę w Rozdole kuratorem ustanowiono.

Dalsze warunki, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania wolno przejrzeć w sądzie.

Mikołajów, 5 września 1886.

L. 8073 (7386 2—3)

C. k. sąd obwodowy wiadomo czyni, iż celem zaspokojenia pretensyi przemyskiej kasy zaliczkowej rzemieślników i rolników, w kwocie 200 zł. z pn. odbędzie się publiczna licytacya wschodniej połowy realności l. 280 w Przemyślu, na Błoniu, Karoliny Misiewiczowej i spadkobierców Jana Misiewicza własnej, ciała tabularnego nie stanowiacej, w terminie dnia 29 listopada 1886, godzina 10 rano, w biurze sądowem nr. 3, przy którym takowa i niżej ceny wywołania a nawet za jakąkolwiek bądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 61 zł.

Akt zastawniczego opisania i oszacowania jak też resztę warunków licytacyjnych w registraturze sądu przejrzeć można.

O czem się wiadomych wierzycieli do rąk własnych, niewiadomych zaś lub którymby uchwała licytacyjna z jakiego bądź powodu doręczoną nie została, do rąk kuratora adw. dra Rosenbacha, z zastępstwem adw. dra Tarnawskiego w Przemyślu — zawiadamia.

Przemyśl, 14 lipca 1886.

L. 11874 (7389 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Brodach ogłasza, że celem zaspokojenia pretensyi galic. Zakładu kredyt. ziemskiego w Krakowie w kwocie 800 złr. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie, w Biurze IV dnia 17 listopada 1886 o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 503 w Brodach położonej, objętej wykazem hypotecznym nr. 1147 księgi gruntowej dla gminy katastralnej Brody własnej, Berla czyli Berysza Schlatinera.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa tej realności w kwocie 1800 zł. a. w., wadyum wynosi 180 zł, wa.

Realność ta sprzedaną zostanie najwięcej ofiarującemu za jaką bądź cenę.

Resztę warunków licytacyi tudzież akt ocenienia i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Wierzycieli, którzyby hipotekę nabyli po 20tym października 1885, lub którymby postanowienia w tej sprawie doręczone być nie mogły, zawiadamia się do rąk kuratora Leona Holzera w Brodach i przez niniejszy edykt.

Brody, dnia 12 września 1886.

L 5172 (7393 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia zaległych rat i resztującego kapitału dłużnego włącznej ilości 244 złr. 81 ct. z pn. na rzecz galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 77 gm kat. Kłaj objętej a własność dłużnika Józefa Bocima a względnie jego małoletnich spadkobierców stanowiącej w jednym terminie licytacyjnym na dniu 2 grudnia 1886 o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 500 zł.

Wadyum zaś 50 zł.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Niepołomice, dnia 24 września 1886.

L. 7017 (7396 2—3)

W żywieckim ck. sądzie powiatowym odbędzie się w dniu 3 listopada 1886 o godzinie 10 przed południem przymusowa sprzedaż realności Szczepana i Anny Wajdeczkow lwh. 104 34/2184 części lwh. 7 i 4/64 części lwh. 158 ks. gruntowej gminy katastr. Zadziele na zaspokojenie pretensyi Szymona i Anny Drewniaków 100 złr. niżej ceny szacunkowej 627 złr. 37 ct. za jakąbądź cenę.

Wadyum 63 zł

Resztę warunków, protokoł oszacowania, wyciągi hipoteczne można przejrzeć w registraturze.

Żywiec, 24 września 1886.

L. 12020 (7357 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu rozpisuje celem ściągnięcia zaległych rat amortyzacyjnych i reszty kaditału z pożyczki w pierwotnej sumie 3600 złr. aw. z pn. na rzecz galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, przymusową publiczną sprzedaż majętności w Podwołoczyskach położonej, pod nazwą „parcele budowlana 313 i 314“ w wykazie hipotecznym l. 350 jako własność Hersza Brühla zapisanej, wyznaczając ku temu jeden termin na dzień 15 grudnia 1886, godzinę 10 rano.

Cena szacunkowa 9651 złr. 3 ct.

Wadyum 483 złr. w gotówce lub książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, albo innych papierach wartościowych. pupilarne bezpieczeństwo posiadających.

Sprzedaż nastąpi w jednym terminie za jakąkolwiek cenę nawet poniżej ceny wywołania.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia, można przejrzeć w tutejszej registraturze.

Dla wierzycieli, którzy na powyższej majętności prawa rzeczone po dniu 4 października 1885 nabyli, lub którymby uchwała, licytacyę rozpisująca dla jakichkolwiek przyczyn doręczoną być nie mogła, zamianowano kuratorem adw. dra Blausteina z z substytucyą adw. dra Leiblingera.

Tarnopol, dnia 21 września 1886.

L. 24739. (7215 3—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Tarnowie podaje do wiadomości, iż pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgach dzierżawnych wymienionych w poniższym wykazie (wydzierżawia się w drodze publicznej licytacyi na czas począwszy od dnia 1 stycznia 1887. Dnie licytacyi jakoteż ceny wywołania umieszczone w poniższym wykazie.

Bliższych zaś wiadomości zasięgnąć można w każdym tutejszo powiatowym nadzorze straży skarbowej jakoteż w c. k powiatowej Dyrekcyi skarbu.

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Tarnów, dnia 4 października 1886.

W y k a z

okręgów dzierżawnych tarnowskiego powiatu skarbowego w których będzie wydzierżawionym pobór podatku konsumcyjnego od mięsa od 1 stycznia 1877 począwszy:

Liczba porząd.	Przedmiot t. j. prawo poboru podatku konsumcyjnego od	Okręg dzierżawny	Klasa taryfowa	Cena wywołania złr	ct	Wadyum złr	ct.	Dzień licytacyi	Termin podawania ofert	Miejsce licytacyi
1	mięsa	Bochnia	III	7770	—	777	—	25 paźdz. 1886	Aż do chwili rozpoczęcia ustnej licytacyi do rąk naczelnika pow. Dyr. skarbu w Tarnowie.	C. k. powiatowa Dyrekcya skaubu w Tarnowie
2	dtto	Niepołomice	III	1931	—	194	—	26 „ 1886		
3	dtto	Brzesko	III	3983	—	399	—	27 „ 1886		
4	dtto	Mielec	III	3574	—	358	—	28 „ 1886		
5	dtto	Tarnów	II i III	24921	—	2493	—	29 „ 1886		

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu.

Tarnów, dnia 4 października.

L. 4585 (7420 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Staremmieście oznajmia niniejszem, że celem zaspokojenia wierzytelności Mosesa Erlbauma w kwocie 47 złr. aw. z pn. odbędzie się dnia 29 października 1886, o godzinie 10 przed południem i poniżej ceny wywołania w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż połowy realności lk. 459 w Staremmieście położonej ciała tabularnego nie stanowiącej spadkobierców Jojny Teichera własnej.

Cena wywołania wynosi 368 złr.

Wadyum 37 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w tusądowej registraturze przejrzeć.

Staremiasto, 31 grudnia 1885.

L. 2478 (7348 2—3)

C k. sąd powiatowy w Limanowie ogłasza, że celem zaspokojenia należytości c. k. uprz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 342 zł. odbędzie się w dniach 14 listopada i 20 grudnia 1886, każdym razem o godzinie 9 rano w tut. sądowym gmachu egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 34 rubr. 13 w Laskowy położonej niehipotecznej Jakóba Ptaszka własnej.

Cena wywołania wynosi 900 złr. aw., poniżej której realność ta sprzedaną nie będzie.

Wadyum wynosi 90 zł. aw.

Termin do ułożenia warunków lżejszych wyznaczony jest na 24 stycznia 1887 o godz. 9 rano.

Kurator niewiadomych wierzycieli Franciszek Gross w Limanowie.

Reszta warunków do przejrzenia w tut. sąd. registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Limanowa, dnia 18 września 1886.

L. 5059 (7382 2—3)

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie pretensyi Arona Leiby Redlicha w kwocie 200 złr. wa, z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 3 w Brzeżanach na Adamówce położonej, wedle Dom. II. pag. 87 n 1 haer. Chaima Izaaka Mersanda własnej, w jednym terminie, a to na dniu 15 listopada 1886 o godzinie 10 rano w sali obrad nr. 12, główne warunki licytacyjne są: Cena szacunkowa wynosi 541 złr. 63 wa. a wadyum 54 zł. 16 ct. wa

Rzeczona realność zostanie przy powyższym terminie za jakąkolwiek bądź cenę najwięcej ofiarującemu sdrzedaną.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można przejrzeć w tusąd. registraturze.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadamia się strony interesowane i wszystkich którzyby po dniu 10 sierpnia 1886 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała licytacyjna lub późniejsze uchwały w sprawie tej egzekucyjnej wydać się mające wcale, lub wcześnie przed terminem doręczone być nie mogły do rąk kuratora w osobie adw. dra Gottlieba i przez edykta.

Brzeżany, dnia 18 września 1886.

L 45863. (7329 3—3)

C k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi Eugenii Bobownik, w kwocie 4500 zł. z pn odbędzie się dnia 9 grudnia 1886 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Leonarda i Józefy Marconiów wedle Dom. 243 pag. 3, n. 9 haer., a wedle wykazu hipotecznego 834 dzieln. I. B. poz. 1 należącej realności pod l. 976$^1/_4$ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 11440 złr. 59 ct. sprzedaną zostanie.

Jako wadyum kwota 1144 zł. w. a. złożoną być ma.

Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.

Dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 24 lutego 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Dulęba kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Lehrman mianowany został.

Lwów, 2 października 1886.

L. 13434 (7345 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 18777 zł. 32 ct. wa. z pn. na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 23 listopada 1886 i 22 grudnia 1886, o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż dóbr Białozarki wedle wykazu hipotecznego l. 388 poz. 6 i 8 włas. Wolfa Kofflera Dawida Kofflera i Leiby Kofflera własnych.

Cena wywołania, poniżej której dobra te na powyższych dwóch terminach sprzedane nie będą 81580 złr.

Wadyum 8158 zł. wa.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 30 sierpnia 1886 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum pana adw. dra Glogiera, a zastępcą tegoż p. adw. dra Łuczakowskiego.

Tarnopol, dnia 25 września 1886.

L. 15917 (7361 3—3)

Dnia 18 listopada 1886, dnia 23 grudnia 1886, dnia 27 stycznia 1887 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym ck. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności wyk. hip. 127 objętej w Pinianach, ciała tabularnego nie stanowiącej w sprawie Leisora Zupnika przeciw Janowi Pawełkiewiczowi pto 101 złr. 50 ct. wa. z pn.

Cena szacunkowa wywołania wynosi 1230 zł. wa., wadyum 123 ztr. wa.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim nawet poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych wolno w tusądowej registraturze przejrzeć.

Z ck. sądu powiatowego m. del.

Sambor, dnia 30 września 1886.

L. 3641 (7390 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż niewydzielonej połowy realności w Husiatynie pod l. 25 położonej, wedle Dom. VII str. 91 n. 6 wł. tejże gminy, dłużnika Efroima Kohn własnej, za zaspokojenie pretensyi Wys. ck. Skarbu w kwocie 400 zł. 60 ct. aw. dnia 22 listopada 1886 o 10 godzinie rano, także i niżej ceny szacunkowej 557 złr. 50 ct. za jakąkolwiek bądź cenę

Wadyum wynosi 28 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Wreszcie ustanawia się dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Maryi Zellermayer i wierzycieli którymby uchwała licytacyjna przed terminem z jakiego kolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, lub którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t j. po dniu 16 czerwca 1885 do tabuli weszli, kuratorem p. Franciszka Gruińskiego ck. subst. not. i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacyi i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.

Husiatyn, 25 lipca 1886.

L. 39847. (7328 3—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi gal. banku kredytowego we Lwowie 3000 zł. w. a. zpn. odbędzie się dnia 18 listopada 1886 o godzinie 10 przymusowa licytacya do Łucyi Madyjewskiej zam. Czaińskiej wedle Dom 174, pag. 55 n. 12 haer. wyk hip. 633, Dz. I, B. 4, należącej połowy realności pod l. $766^1/_4$ we Lwowie położonej (Nr. 4 ul. polnej), na którym terminie ta połowa realności nawet niżej ceny wywołania 4708 złr. $46^1/_2$ ct. sprzedaną zostanie.
Jako wadyum kwota 471 zł. złożoną być ma.
Akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze przejrzeć lub odpisać wolno.
Dla nieobecnych wierzycieli Izaaka Marguliesa, dla spadkobierców Itziga Motiles i Sisli Berger, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabul., t. j. po dniu 31 marca 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej połowie realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Dzidowski kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Srokowski mianowany został.
Lwów, 25 września 1886.

L. 41970. (7331 3—3)
C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie wiadomo czyni, iż w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego we Lwowie przeciw Petroneli z Kotowskich Zagórskiej o zapłacenie sum 286 zł. 40 ct. i 286 zł. 40 ct. wa. zpn., odbędzie się dnia 18 listopada i 16 grudnia 1886 o godzinie 10 przed południem w sali rozpraw tutejszego Sądu przymusowa licytacya realności pod l. k. $490^1/_4$ we Lwowie położonej, Petroneli z Kotowskich Zagórskiej własnej, a to za cenę szacunkową 17.860 zł. w. a. lub powyżej takowej.
Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład (wadyum) 10 prc. ceny wywołania 17860 zł., to jest sumę 1786 zł., bądź w gotowiźnie, bądź w książeczkach gal. kasy oszczędności, bądź w galic. obligacyach indemnizacyjnych lub też w obligacyach długu państwa, albo też w listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, c. k. uprz. gal. akc. banku hipotecznego lub austro-węgierskiego Banku. Obligacye, listy zastawne i listy hipoteczne obliczone będą według kursu tychże ogłoszonego w ostatnim przed licytacyą numerze urzędowej „Gazety Lwowskiej". Wadyum nabywcy będzie zatrzymane i w depozycie sądowym złożone, a o ile w gotowiźnie było złożone, w cenę kupna wliczonem zostanie, zaś wadya innych licytujących po zakończeniu licytacyi będą im zwrócone.
Gdyby realność w mowie będąca w powyższych terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedaną nie została, natenczas dla ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 21 grudnia 1886 o godzinie 10 przed południem w biurze Nr. 6 z tem oznajmieniem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hypoteczni, jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.
Inne warunki i wyciąg hypoteczny można w ts. registraturze przejrzeć.
O tem zawiadamia się bank popierający egzekucyę, egzekutkę, c. k. gł. Urząd podatkowy we Lwowie i wiadomych wierzycieli hypotecznych do rąk własnych, zaś wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 12 sierpnia 1886 jako dniu wydania wyciągu tabularnego prawo zastawu na sprzedać się mającej realności uzyskali i tych wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna, lub też późniejsze w tej sprawie wydać się mające albo wcale nie, albo wcześnie doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego równocześnie kuratora p. adw. dra Szwedzickiego z substytucyą adw. dra Balki i przez niniejszy edykt.
Lwów, 25 września 1886.

L. 5690. (7305 3—3)
W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności Herscha Goldmana i spółki w kwocie 125 zł. z pn. odbędzie się pod ułatwiającemi warunkami przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 15 w Tyczynie położonej wykazem hipotecznym l. 339 księgi głównej gminy katastralnej Tyczyn objętej, na imię „Zbór izraelicki" w Tyczynie zaintabulowanej w dniu 26 listopada 1886 o godzinie 10 rano.
Cena szacunkowa 550 zł.
Wadyum 55 zł.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.
Tyczyn, 17 września 1886.

L. 3515 (7365 3—3)
Dnia 17 grudnia 1886, o godz. 10 z rana odbędzie się w tutejszym sądzie egzekucyjna publiczna licytacya $^1/_8$ części realności nr. 22 w Bilczycach położonej wedle lwh. 22 Piotra Grabowskiego własnej, tudzież realności lwh. 155 księgi gruntowej gminy Bilczyce objętej, Jana Kalety własnej, na pokrycie pretensyi Stowarzyszenia pożyczkowego i oszczędności „Wzajemna Pomoc" w Podgórzu pto 180 zł. aw. z pn. pod ułatwiającemi warunkami w tutejszosądowej registraturze przejrzeć się mogącemi.
C. k. sąd powiatowy.
Dobczyce, 23 sierpnia 1886.

L. 5466. (7301 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że celem ciągnięcia na rzecz Pauliny z Mikolaszów Zatheyowej od dłużników Foebusa czyli Feibisza Kapelusza, Jakóba Kapelusza i Abrahama Kapelusza dłużnej sumy 6000 zł. z pn. a względnie reszty tej pretensyi, odbędzie się w tymże sądzie na terminach dnia 8 listopada i 13 grudnia 1886 każdym razem od godziny 10 przed południem przymusowy jawny przetarg praw wpisanych na rzecz wyżej wymienionych dłużników w stanie biernym majętności tabularnej Dytkowce odnoszących się do posiadania karczmy „Frajowa" czyli „Arkadia" zwanej z prawem propinacyi.
Cena wywołania 5142 zł. 3 ct. a. w. wadyum zaś 515 zł. a. w.
Rzeczone prawa na obu terminach poniżej ceny wywołania sprzedane nie będą.
Gdyby atoli sprzedaż na terminach tych do skutku nie przyszła odbędzie się ułożenie warunków ułatwiających w terminie dnia 13 grudnia 1886 o 4 godzinie po południu.
Resztę warunków, akt ocenienia wyciąg hipoteczny pomienionych praw przejrzeć można w registraturze.
O tem zawiadamia się też wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 2 maja 1886 jako dniu wystawienia wyciągu hipotecznego prawa rzeczowe na sprzedać się mającym przedmiocie nabyli i tym którymby uchwała obecna lub też później w sprawie tej zapaść mające uchwały należycie doręczone być nie mogły z uwagą iż kuratorem dla nich ustanowiono adw. dra Heynego w Złoczowie z substytucyą adw. dra Billeta w Złoczowie.
Złoczów, dnia 18 września 1886.

L. 10307 (7358 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości że wsprawie banku austro. węgierskiego przeciw Julii hr. Ostrorogowej i Julii Euzameli hr. Della Scala o 4791 złr 47 cnt. i 15020 złr. 51 cnt. z. pn dozwoloną została przymusowa publiczna licytacya majętności Samoluskowce w powiecie Husiatyńskim położonej wykazem hipotecznym l. 381 objętej która w trzech terminach, a to dnia 27 października, 24 listopada i 22 grudnia 1886, każdym razem o godz. 10 przed południem, w sądzie tutejszym, biuro nr. 13, przedsięwziętą zostanie.
Cenę wywołania stanowi wartość przez Bank austro-węgierski wedle statutu przy udzieleniu pożyczki przyjęta, w kwocie 64000 złr. aw.
Przy pierwszym i drugim terminie dobra te nie będą sprzedane niżej ceny wywołania, przy trzecim zaś terminie nie niżej kwoty 5000) złr. aw.
Wadyum wynosi 6400 złr. aw. w gotówce, książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, albo w obliczonych wedle ostatniego kursu, austro-węgierskich długu państwa, obligacyach indemnizacyjnych listach zastawnych Banku austro-węgierskiego, względnie uprz. austr. Banku Narodowego, galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego lub ck. uprz galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie.
Resztę warunków i wyciąg tabularny można przejrzeć w tutejszej registraturze.
Dla wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu nieznanych, jakoto: Hersza Weiselberga, Sabiny Samueli, R. Laude i Szymona Frey, dalej dla wierzycieli, którzyby po dniu 19 października 1885 prawa rzeczowe na powyższych dobrach uzyskali, lub którymby uchwała, rozpisująca licytacyę dla jakich kolwiek przyczyn doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratora w osobie adw. dra Horowitza z substytucyą adw. dra Blausteina.
Tarnopol, 7 sierpnia 1886.

L. 4915. (7370 3—3)
C k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 80 zł. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 20 w Zabierzowie Jakóba Widły własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w dwóch terminach licytacyjnych dnia 20 października 1886 i dnia 19 listopada 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania realności 1361 zł.
Wadyum 136 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Niepołomice, dnia 4 września 1886.

L. 4918. (7369 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 150 zł. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż połowy realności pod l. k. 152 w Woli Batorskiej Karola Porębskiego własności stanowiącej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w dwóch terminach licytacyjnych dnia 3go listopada i dnia 13 grudnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania realności 1532 zł.
Zakład 154 zł.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Niepołomice, dnia 6 września 1886.

L. 4916. (7368 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 135 zł. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 189 gm. kat. Wola Batorska objętej a Jędrzeja Szewczyka własnej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w trzech terminach licytacyjnych dnia 25 listopada, 20 grudnia 1886 i 24go stycznia 1887 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania tej realności wynosi 615 zł.
Wadyum 61 zł. 50 ct.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Niepołomice, dnia 11 września 1886.

L. 4434. (7367 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia sumy dłużnej 30 zł. w. a. z pn. egzekucyjną sprzedaż realności lwh. 135 gm. kat. Kłaj objętej na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Bochni w trzech terminach licytacyjnych dnia 5 października, 3 listopada i 30 listopada 1886 każdym razem o godzinie 10tej rano.
Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.
Niepołomice, dnia 18 sierpnia 1886.

L. 3551. (7363 3—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 100 zł. 12 ct. a. w. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie licytacya realności Andrzeja Zubala i nieletnich Pawła i Anastazyi Pyszników l. k. 66 subr. 12 w Hyrowy ciała tabularnego niestanowiącej 21 października 18go listopada i 16 grudnia 1886 zawsze o 10 rano.
Cena wywołania 500 zł.
Wadyum 50 zł. a. w.
Resztę warunków tudzież akt opisania i oszacowania można przejrzeć w registraturze.
C. k. sąd powiatowy.
Dukla, 12 sierpnia 1886.

L. 10850 (7346 3—3)
Zawiadamia się Karola Dobrowolskiego nieznanego z miejsca pobytu, że przeciw niemu i spóln. na prośbę Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego, dozwolono rezolucyą z dnia 5 lipca 1886 l. 7213 egzekucyjnej szprzedaży ciał hipot l. 133, l. 411 i 458 wykazów hipotecznych objętych stanowiących realność pod lk. 176 w Gorlicach tudzież że do sprzedaży tej termina na 18 października, 22 listopada i 20 grudnia 1880 a do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych na 22 grudnia 1886 wyznaczono.
Kuratorem dlań ustanowiono p. dr. Józefa Radomyskiego adwokata w Gorlicach.
C, k. sąd powiatowy
Gorlice, dnia 27 września 1886.

L. 13489. (7311 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sum 6 zł. 6 ct., 59 zł. 64 ct. i 59 zł. 64 ct. w. w. a. z pn. na rzecz c. k. gal. banku hipotecznego we Lwowie odbędzie się dnia 23 listopada i 22 grudnia 1886 każdym razem o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 15 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Chany Gelles, Arona Gelles, Abrahama Thurn i Beili Thurn wedle Dom. 20 pag. 357 i 359 nr. 1, 2, 3, 4 haer. własnej w Tarnopolu pod l. 1545 położonej.
Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedaną nie będzie wynosi 2900 zł.
Wadyum 290 zł.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.
Dla wierzycieli, którzyby po dniu 27 sierpnia 1886 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi lub która z uchwał późniejszej zapaść mających z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratora ad actum p. adw. dra Żywickiego a p. adwokata dra Sternklara zastępcą tegoż.
C. k. Sąd obwodowy
Tarnopol, dnia 25 września 1886.

L. 6487 (7415 1—3)
Ogłasza się, że dla zaspokojenia pretensyi gminy Jaworowa 131 złr. 25 ct w. a. odbędzie się w dwóch erminach, 15 listopada i 14 grudnia 1886 o godz. 10 rano przymusowa licytacya realności pod lk. 153 w Jaworowie Daniela Cepinskiego i pod lk. 141 w Jaworowie Jana Lewickiego ciała tabularnego nie mających.
Cena wywołania realności pierwszej 100 złr. a drugiej 80 złr. sprzedaż nastąpi tylko za tę cenę lub wyżej.
Wadyum 10prc. ceny wywołania. Akt zastawniczego opisania i ocenienia można w sądzie przejrzeć.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. Ferdynand Kriszke w Jaworowie.
C. k. sąd powiatowy
Jaworów, dnia 24 września 1886.

L. 6088 (7395 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Salamona Danknera w kwocie 200 złr, 200 złr i 225 złr. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż 20/42 części realności pod lk. 214 położonej, wedle Dom Tom. I. n. pag. 260 n. 11 i 12 haer Hudi Braun własnych dnia 27 października, 17 listopada i 29 listopada 1886, o godzinie 10 przed południem w tut. sądzie.
Przy tych terminach realność rzeczona, a względnie 20|42 części tejże tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedane będą.
Gdyby przy żadnym z tych terminów cena szacunkowa nie była ofiarowaną, natenczas wyznacza się termin celem przesłuchania wierzycieli hip. po myśli §§ 148 i 152 u. s. na dzień 13 grudnia 1886 o godzinie 10 rano z tym dodatkiem, że niejawiący się uważani będą. jako przystępujący do większości jawiących się.
Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1200 złr.
Wadyum 120 złr,
Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.
Dla z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli, tudzież dla wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 18 grudnia 1885 do tabuli weszli ustanawia się kuratorem ad actum p. Mikołaja Strogania w Trembowli.
Trembowla, 30 sierpnia 1886.

L. 2342 (7391 3—3)
C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że przedsięweźmie egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 25 sub rep. 33 w Spytkowicach położonej, celem zaspokojenia pretensyi gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciwko Pietrowi Żądło pto 84 złr. aw. z pn. w gmachu sądowym na dniu 27 października 1886 2 listopada 1886 13 grudnia 1886, każdym razem o godzinie 10 przed południem.
Cena wywołania 400 zł.
Wadyum 40 zł.
Resztę warunków licytacyjnych można przejrzeć w tut sądowej registraturze.
C. k. sąd powiatowy
Jordanów, dnia 27 sierpnia 1886.

L. 44197. (7330 3—3)
C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. galic. akc. banku hipotecznego 1723 złr. 50 ct. zpn. odbędzie się dnia 9 grudnia 1886 o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya do Heleny Walentyny Pichl, wedle Dom. 167 pag. 101 n. 13 haer. należącej realności pod l. $199^4/_4$ we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta także poniżej ceny wywołania 10036 zł. sprzedaną zostanie.
Jako wadyum kwota 501 złr. 50 ct. złożoną być ma.
Warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno.
Dla nieobecnej wierzycielki Józefy Marossani, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 10 maja 1886 rzeczowe prawa na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Feiles kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Jekeles mianowany został.
Lwów, 25 września 1886.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 13186. (7335 1—3)

C. k. Sąd krajowy wyższy we Lwowie jako Senat dyscyplinarny zniósł orzeczeniem z 7 września 1886 l. 20814 tymczasową suspenzyę w urzędzie uchwałą c. k. Sądu krajowego wyższego z 3 lutego 1885 l. 2539 przeciw c. k. Notaryuszowi Floryanowi Minkusiewiczowi w Dukli zarządzoną.

Przemyśl, 1 października 1886.

Z c. k. Sądu obwodowego.

L. 40231. (7327 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie dozwala na prośbę p. Izaaka Kannera z Liska wdrożenie postępowania amortyzacyjnego względem rzekomo zaginionych dwóch listów depozytowych przez c. k. uprzyw. gal. Bank hipoteczny na nazwisko pp. Izaaka Kannera i Mojżesza Spiry wystawionych a mianowicie: a) egzemplarza A) listu z daty 6 października 1885 na deponowane 4500 rbl. Cherzońskich listów zastawnych Ser. 19/1421, 10/924, 19/1033 po 1000 rbl. i ser. 8/248, 8/238, 6/755, 5/608, 10/534, 9/70 po 250 rbl. z kuponami płatnymi 1 marca 1886, którego to listu równobrzmiący egzemplarz B) znajduje się w ręku Mojżesza Spiry w Sławucie, b) egzemplarz B listu z daty 3-go stycznia 1885 na deponowane 2100 rbl. 6 proc. listów zastawnych kijowskich Nr. 1609 i 69 po 1000 rbl. Nr. 37852 na 100 rbl. z kuponami płatnymi 1 lipca 1885, 10 sztuk 3 prc. losów Oesterr. Boden-Credit-Anstalt Ser. 3167/37, 3278/79, 2629/52, 2904/59, 871/14, 1820/4, 280/29, 2689/48, 2410/2, 3040/22 z kuponami bieżącymi wreszcie 1500 fl. 5 prc. premiowanych listów hipotecznych Nr. 3087 na 500 fl. a. w. Nr. 5066 na 1000 fl. a. w. z bieżącemi kuponami, którego to listu równobrzmiący egzemplarz A) znajduje się w ręku p. Mojżesza Spiry w Sławucie.

Posiadaczy tych dokumentów, którzyby jakie prawa do tychże sobie rościli wzywamy, ażeby w ciągu jednego roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia powyżej wyrażonego takowe w tutejszym sądzie wykazali, o ile w razie przeciwnym na ponowne żądanie amortyzacya orzeczoną zostanie.

Lwów, 18 września 1886.

L. 9460. (7351 1—3)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że na dniu 21 marca 1886 zmarł w Kołomyi bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli Wacław Bippel.

Gdy sądowi miejsce pobytu ustanowionej spadkobierczyni Rozalii Prager znanem nie jest, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu roku od dnia poniższego w tutejszym Sądzie się zgłosiła i oświadczenie do spadku wniosła, ile że w przeciwnym razie pertraktacya spadku z ustanowionym dla niej kuratorem Feliksem Pragerem i wiadomymi spadkobiercami przeprowadzoną zostanie.

Kołomyja, 23 września 1886.

L. 7346. (7353 1—3)

Samborski c. k. Sąd obwodowy ogłasza, że wprowadza ustawowe postępowanie celem uznania Iwana Pawłyszyna, urodzonego w Uhryczu dnia 24 kwietnia 1834, gr. kat. religii, żonatego, szeregowca 9 pułku piechoty, który w potyczce z Włochami pod Magentą w dniu 4 czerwca 1859 bez bez wieści zaginął, za zmarłego, a małżeństwa między nim a Matroną z Jaroszów Pawłyszyn zawartego za rozwiązane.

Zarazem wzywa tak Iwana Pawłyszyna, jak osoby o nim wiadomość mające do uwiadomienia Sądu, kuratora adwokata krajowego dra Bazylego Wołosiańskiego lub obrońcy małżeństwa adwokata krajowego dra Ignacego Budzynowskiego w Samborze zamieszkałych, o życiu lub śmierci Iwana Pawłyszyna, ile że po upływie jednego roku przystąpi Sąd do ostatecznego załatwienia prośby Matrony Pawłyszyn w tej mierze wniesionej.

Sambor, 30 czerwca 1886.

L. 12870. (7355 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu uwiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Sabiny z Kuczkowskich Sieczyńską, Anielę z Kuczkowskich Budnerową, Stanisława Kuczkowskiego, Michalinę z Kuczkowskich Ostapowiczową, Zygmunta Kuczkowskiego, Celestynę z Kuczkowskich Macielińską, Filipinę z Kuczkowskich Okońską i Franciszka Kuczkowskiego, że Aleksander Stanisław 2 im. Sozański dnia 10 września 1886 do l. 12870 pozew pto wykreślenie prawa zastawu dla Sy 302 # holl. zpn., ze stanu biernego Sy 3000 # holl. i ze stanu biernego dóbr Grabowiec i Białoskórka zpn. do tut. Sądu wniósł, który mianowanemu dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Trzcinieckiemu z substytucyą p. adw. dr. Łuczakowskiego w Tarnopolu doręczony został i wzywa tychże niewiadomych z życia i miejsca pobytu, aby ustanowionemu dla nich kuratorowi udzielili ze swej strony dowodów lub też innego pełnomocnika Sądowi przedstawili

Tarnopol, 18 września 1886.

L. 11429. (7384 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Przemyślu, ustanawia dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Waleryi Haltmann z powodu wniesionej za jej uwiadomieniem prośby Józefy Leskiej o wykreślenie sumy 1562 zł 30 ct. z realności pod l. 154 w Przemyślu kuratora w osobie p. adw. dr. Tarnawskiego w Przemyślu i wzywa nieobecną, by miejsce swego pobytu sądowi oznajmiła, do rzeczonego kuratora się zgłosiła lub przedstawiła sądowi innego swego zastępcę, gdyż inaczej skutki zaniedbania poniesie sama.

Przemyśl, 1 września 1886.

Z c. k. Sądu obwodowego.

L. 6316. (7394 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Annę Madej z Nowin, że przeciwko niej Karol Chmielowiec pod dniem 13 lipca 1886 l. 5172 wytoczył pozew o zapłatę 50 zł. a. w. zpn. wskutek czego kuratorem dla niej Michał Sawa z Nowin ustanowiony i termin do rozprawy wedle post. drobiazgowego na dzień 22 listopada 1886 o godzinie 9 rano wyznaczony został.

Wzywa się ją zatem, aby na wyznaczonym terminie alho osobiście się stawiła, albo ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzieliła, gdyż w razie przeciwnym szkodliwe następstwa sama sobie przypisać będzie winna.

Rozwadów, 29 września 1886.

L. 2651. (7392 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy wzywa Jurka Pyłypiec, aby w przeciągu roku od dnia ostatniego ogłoszenia do spadku ojca jego Wasyla Pyłypiec w Olchawcu dnia 8 czerwca 1884 z pozostawieniem testamentu z dnia 4 marca 1884, którym cały majątek synowi nieletniemu Gawryle zapisał, zmarłego się zgłosił, ile że po upływie tego czasu rozprawa spadkowa z ustanowionem dla niego kuratorem przeprowadzona będzie.

Mielnica, 29 czerwca 1885.

L. 7496 (7437 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze podaje niniejszem do powszechnej wiadomości że na podstawie przepisu § 146 ustęp 2 ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 75 dz. ust. pst. zezwolił p. Edmundowi Opolskiemu ck. notaryuszowi w Stryju zabrać jego akty notaryalne rejestry i spisy urzędowe z dotychczasowej jego siedziby urzędowej w Żurawnie do nowej jego siedziby urzędowej do Stryja takowe u siebie przez przeciąg jednego roku licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędzie gazecie Lwowskiej przechowywać i z nich stronom w tym czasie wypisy i odpisy wydawać.

Z c. k. sądu obwodowego

Sambor, 7 września 1886.

L. 9334 (7438 1—3)

Na prośbę Leona Blocha wzywa posiadacza zaginionej książeczki Towarzystwa oszczędności i kredytu w Stryju z dnia 26 lutego 1886, l. 849 na imię Leona Bloch i kwotę 100 złr. aw. opiewającej by takową do sześciu miesięcy temuż sądowi przedłożył gdyż inaczej amortyzowaną zostanie.

Sąd obwodowy

Sambor, 21 września 1886.

L. 8440 (7449 1—3)

Uwiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Filipa Singera, że Wolf Klein wniósł przeciw niemu do l. 8440 pozew o 148 złr. 30 cnt. że termin w tej sprawie wyznaczono na 1 grudnia 1886 o 9 rano.

Wzywa się więc Filipa Singera by sobie pełnomocnika obrał i otem tut. sądowi doniósł, lub ustanowionemu kuratorowi Mozesowi Klügerowi właścicielowi realności w Skolem środków obrony dostarczył, inaczej rozprawa z kuratorem się odbędzie, a pozwany skutki niedostatecznej obrony sam sobie przypisze.

C. k. sąd powiatowy

Skole, dnia 27 września 1886.

L. 7007 (7436 1—3)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Rrzeszowie niniejszem na prośbę Samuela Rosimsa podaje do wiadomości iż weksel z daty Sarzyna 5 czerwca 1873 na 152 złr. w. a. opiewający w jeden miesiąc od daty w Leżajsku płatny a przez Jędrzeja Szycha i Juliannę Szychową ze Sarzyny na zlecenie Samuela Rosinesa akceptowany zaginął.

Niniejszym wzywa się dzierzyciela tego zaginionego wekslu aby takowy w ciągu dni 45 licząc od dnia ogłoszenia w tutejszym sądzie złożył inaczej weksel ten, na żądanie strony za umożony uznanym będzie.

Rrzeszów, dnia 23 września 1886.

L. 4380. (7388 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach ogłasza, że Adela Mayerowa wniosła pozwy de praes. 21 czerwca 1886, l. 3001, 3002, 3003, 3004, 3005 przeciw niewiadomym z miejsca pobytu Oldze vel Olimpii Latinik, Józefowi Ludwikowskiemu, nieobjętej masie spadkowej Antoniego Stankiewicza i innym o zniesienie współwłasności posiadłości objętych wykazami hipotecznemi l. 91, 368, 369, 370, 371 dla gminy katastralnej Wadowice.

Ustanowiwszy Jana Stankiewicza w Wadowicach zamieszkałego kuratorem dla Olgi vel Olimpii Latinik, zaś Seweryna Ludwikowskiego w Skawinie zamieszkałego kuratorem dla Józefa Ludwikowskiego i dla pozwanej nieobjętej masy spadkowej Antoniego Stankiewicza względnie tegoż niewiadomych spadkobierców, wyznacza się termin 90 dniowy do wniesienia pisemnej obrony i zarazem poleca się wymienionym pozwanym, aby środki do obrony służyć mogące ustanowionym kuratorom dostarczyli lub innych pełnomocników sobie obrali, gdyż szkodliwe skutki dla nich wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Wadowice, 25 września 1886.

L. 7525. (7423 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem książąt Juliana i Stanisława Swidrygiełło Swiderskich z obecnego miejsca zamieszkania niewiadomych, iż w sporze drobiazgowym Israela Seiferta cessyonaryusza Szymona Mandeckiego pto 50 zł. w. a. zpn. ustanowił dla pozwanych celem doręczenia pozwu do l. 5986 i przeprowadzenia nań rozprawy drobiazgowej w tutejszym Sądzie dnia 23 listopada 1886 o godzinie 9 przed południem p. Jana Terleckiego sekretarza rady powiatowej w Turce kuratorem, któremu pozwani potrzebnej do obrony informacyi udzielić lub innego zastępcy wybrać i o tem tutejszy Sąd zawiadomić mają, gdyż inaczej złe skutki ztąd wyniknąć mogące, sami sobie przypiszą.

Turka, 28 września 1886.

L. 46207. (7427 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż wskutek podania uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego we Lwowie de praes. 29 września 1886 l. 16207 w sprawie przeciw Joelowi Hirschfeld i spadkobiercom Beili Hirschfeld pto 3 rat po 56 zł. 70 ct. i reszty kapitału 109 zł. 20 ct. zpn. o doręczenie ts. uchwały z 21 sierpnia 1886 r. l. 39589 dla Izaaka Hirschfelda przeznaczonej, temuż przez kuratora i edykta powyższą uchwałę doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadowemu Izaakowi Hirschfeldowi, do rąk równocześnie w osobie adwokata dr. Waldmanna z zastępstwem adwokata dr. Nathansona ustanowionego kuratora.

Wzywamy niniejszym Edyktem Izaaka Hirschfelda, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora, lub też w Sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosił i celem przestrzegania swych praw stosownych środków użył, ile że z zaniedbania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sobie przypisze.

Lwów, 2 października 1886.

L. 45.508. (7426 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie uwiadamia niniejszem nieobecną Cirlę Kanner, że celem doręczenia jej dla niej przeznaczonego egzemplarza nakazu zapłaty z 14 sierpnia 1886 l. 37429 został dla niej w sprawie gal. Banku hipotecznego przeciw oświadczonym spadkobiercom Alty Sternhell o 2 raty pożyczkowe po 255 zł. a. w. 15 ct. i resztę kapitału 244 zł. 80 ct. a. w. adw. dr. Waldmann kuratorem, a adw. dr. Flaschner tegoż zastępcą ustanowiony.

Doręczając równocześnie rzeczony nakaz zapłaty kuratorowi wzywamy nieobecną Cislę Kanner, aby środki ku obronie jej służące kuratorowi wcześnie podała, inaczej bowiem ztąd wyniknąć mogące skutki sama sobie przypisze.

Lwów, 2 października 1886.

Z. 4360. (7439)

Das k. k. Kreis- als Handelsgericht in Wadowice verordnet die Eintragung im Handelsregister für Einzeln-Firmen der von Hugo Blank Ingenieur in Berlin angemeldeten Firma: „Holzverkohlung und chemische Fabrik von Hugo Blank in Węgierska Górka“ polnisch „Wyrób węgla drzewnego i fabryka chemiczna Hugona Blanka w Węgierskiej Górce“ so wie der dem Herrn Paul Blank Ingenieur in Trzyniec und Herrn Heinrich Blank Ingenier in Węgierska Górka ertheilten Profura mit dem Beifügen, daß sowohl Hugo Blank als auch Paul Blank und Heinrich Blank jeder für sich allein berechtigt sind, die Firma zu vertreten und dieselbe unter den mit Stampiglie vorgedruckten Worten: „Holzverkohlung und Chem. Fabrik von Hugo Blank“ zu zeichnen.

Wadowice, am 18 September 1886.

Z. 6808. (7299 1—3)

Vom k. k. Kreisgerichte als Handelsgerichte in Rzeszow wird hiemit über Ansuchen der Filiale der öster.-ung. Bank in Krakau bekannt gegeben, der an die Ordre der öster.-ung. Bank Filiale in Krakau girirte Wechsel nachstehenden Inhaltes: „Teplitz, den 26 Mai 1886 pr. ö. W. 80 fl. 70 kr. am 31 August a. c zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre von uns selbst die Summe von Neun und Achtzig auch 70 kr. in öster. Währung den Werth in Rechnung und stellen ihn auf Rechnung laut Bericht. Lenk u. Fiszel mp. Angenommen Isak Herzhaft mp. Herrn Isak Herzhaft in Rzeszów“ — sei in Verlust gerathen.

Der Innhaber dieses Wechsels wird hiemit aufgefordert binnen 45 Tagen diesen Wechsel vom Kundmachungstage gerechnet bei diesem k. k. Kreisgerichte zu erlegen, als sonstens über weiteres Verlangen, der obgedachte Wechsel als amortisirte erklärt werden wird.

Rzeszow, 23 September 1886.

L. 16202. (7410)

C. k. Sąd obwodowy podaje do wiadomości, że kandydat notaryalny Teofil Nartowski zamianowany zastępcą c. k. notaryusza Apolinarego Przyłęckiego w Jaśle na czas 6 tygodniowego urlopu tegoż reskryptem c. k. Ministeryum sprawiedliwości z dnia 21 września r. b. l. 16756 udzielanego urzędowanie swoje do dnia 2 listopada 1886 sprawować będzie.

Tarnów, 12 października 1886.

L. 65147. (7450)

Odnośnie do tutejszego ogłoszenia z dnia 6 b. m. l. 63901 podaje się do powszechnej wiadomości, że komisya reambulacyjna kolei Lwów-Bełzec (Tomaszów) rozpocznie swoją czynność na dniu 27 października 1886 we Lwowie i trwać będzie bez przerwy aż do ukończenia takowej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 12 października 1886.

L. 2906. (7421)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Skrucha, że celem doręczenia przeznaczonej dla niego uchwały tabularnej z dnia 17 marca 1884 l. 466 ustanowiony został kuratorem Wojciech Płaża.

Tuchów, 12 czerwca 1886.

L. 5788. (7422)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Zielińskiego, iż wdrożone zostało dochodzenie o pozbawienie go władzy ojcowskiej nad córką Zofią.

Kuratorem dla Pawła Zielińskiego ustanowiono Stanisława Florka.

Tuchów, 14 października 1886.

L. 7249 (7412)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia niniejszem, że zostaje na dniu dzisiejszym do rejestru spółek handlowych wpisana firma „Dawid Leib Engelberg, Leib Eckstein i R. Bloch“ z siedzibą w Tarnobrzegu i z czynnością handlową „dzierżawa browaru w Dzikowie i propinacya w Tarnobrzegu“, że spółka powyższa czynność swą rozpoczęła z dniem 1 lipca 1878 i że prawo zastępstwa spółki, stosownie do osnowy umowy pomiędzy spólnikami zawartej, tylko wspólnie ma być wykonywanem.

Rzeszów, 30 września 1886.

L. 5353 (7434)

C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Brzeżanach oznajmia, że w skutek uchw. z 4 września 1886, l. 4522 w dniu 20 września 1886, w rejestrze firm spółek handlowych firmę Mozes Goldschlag i Markus Nagelberg w Rohatynie wykreślono, zaś w rejestrze firm pojedynczych wpisano firmę, Markus Nagelberg handel towarów mięszanych w Rochatynie. Posiadacz Markus Nagelberg z Rohatyna podpisuje tę firmę pełnem imieniem i nazwiskiem.

Brzeżany, 9 października 1886.

L. 3255. (7366)

Ze strony c. k. Sądu powiatowego w Kamionce Strumiłowej ustanawia się dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Markusa Noss vel Neis kuratora Dawida Pastla z Kamionki Strumiłowej w celu doręczenia mu tusądowej uchwały z dnia 24 grudnia 1885 l. 9968 w sprawie c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego zakładu kredytowego włościańskiego likwidacyi względem zgłoszenia prawa zastawu dla sumy 150 zł. do wykazu hypotecznego 13 w Kamionce Strumiłowej jako dawny ciężar.

Kamionka Str. 18 września 1886.

L. 26845. (7207 3—3)

Ustanowienie jezdnego pocztowego na czas od 1 października 1886 do końca marca 1887.

Jezdne od konia i miriametra ustanawia się za czas od 1 października 1886 do końca marca 1887 jak następuje:

w dawniejszym obwodzie	za jazdy			
	ekstra poczta		zwyczajną pocztą	
Kraków, Wadowice	1	7	—	89
Stryj, Żółkiew, Sanok, Rzeszów, Nowy Sącz	1	2	—	85
Lwów, Tarnów, Sambor, Kołomyja	1	1	—	84
Czortków, Tarnopol, Brzeżany, Stanisławów, Złoczów	—	98	—	82
Przemyśl	—	94	—	78

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miriametr.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pocztowego pozostają niezmienione.

Z c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów
Lwów, dnia 4 października 1886.

L. 16065. (7179 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany w Tarnowie, ustanawia dla niewiadomego z pobytu Jana Gałuszki w sporze ustnym Ludwika i Józefa Gałuszków, przeciw Stanisławowi, Franciszkowi, Janowi Gałuszkom, Zofii i Józefowi Dąbrowskim o grunt wyk. hip. l. 74 Skrzyszów kuratorem adw. dra Steca z Tarnowa.

Tarnów, 16 września 1886.

L. 3762. (7116 3—3)

C. k. Sąd obwodowy, ustanowił dla Zuzanny Samueli z miejsca pobytu niewiadowej, kuratora w osobie adw. Herdliczki z zastępstwem adwokata dra Maramoroscha i doręczył pierwszemu ts. uchwałę z dnia 12 marca 1885 do l. 2103.

Kołomyja, 15 kwietnia 1886.

L. 2694|pr. (7332 2—3)

Prezydyum Sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianowało przewodniczącym Trybunału sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie na czwartą zwyczajną tegoroczną kadencyę, której posiedzenia w dniu 1 grudnia 1886 o godzinie 9 przed południem otwarte będą, radcę sądu krajowego i kierownika sądu obwodowego w Tarnowie Walentego Siekierzyńskiego, zastępcami zaś przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego Adolfa Horę, Józefa Konckiego, Juliusza Chitrego i Franciszka Dubowskiego.

Tarnów, 10 października 1886.

L. 30027. (7174 2—3)

C. k. Sąd powiatowy delegow. miejski w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Jagielskiego, że przeciw niemu Antoni Mróz vel Mroziński pod dniem 24 lipca 1886 l. 30027 wniósł skargę o 50 zł. zpn. wskutek czego ustanowił kuratorem adw. dra Schoena w Krakowie, ze substytucyą adw. dra Koya i wyznaczył termin na dzień 10 listopada 1886 o 9 rano.

Kraków, 29 lipca 1886.

L. 44651. (7183 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wskutek prośby Marcina Wąsa, wzywa posiadacza zgubionej wrzekomo książeczki gal. kasy oszczędności we Lwowie Nr. 12484 na imię Marcina Wąsa z daty 1 lipca 1886 opiewającej na kwotę 295 zł. 9 ct. w. a. aby tęże książeczkę tem pewniej w przeciągu sześciu miesięcy licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w urzędowym dodatku „Gazety Lwowskiej“ tut. Sądowi przedłożył, ile że po bezskutecznym upływie tego czasu na prośbę Marcina Wąsa takowa jako amortyzowaną uznaną zostanie.

Lwów, 25 września 1886.

L. 44661. (7182 2—3)

Lwowski c. k. Sąd krajowy ustanawia w sprawie egzekucyjnej galic. akcyj. Banku hipotecznego, przeciw Janowi i Józefowi Paparom o zapłacenie 2 rat pożyczkowych po 906 złr. 25 ct i reszty kapitału 24863 złr. a. w. zpn. dla Józefa Papary jako z miejsca pobytu niewiadomego, celem doręczenia mu ts. uchwał z dnia 15 maja 1886 l. 20091 i z dnia 17 lipca 1886, l. 30905 jak i celem dalszego zastępstwa tegoż nieobecnego, kuratora ad actum w osobie adw. dra Fläschnera z substytucyą adwokata dra Lehmana, a doręczając rzeczone uchwały ustanowionemu kuratorowi o tem nieobecnego zawiadamia przez niniejszy edykt do właściwego zastosowania się.

Lwów, 25 września 1886.

L. 25658. (7084 2—3)

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie zawiadamia niewiadome z miejsca pobytu Sydonię Mayerberg i Ludmilię Cienciewicz, że celem doręczenia im jako spadkobierczyniom Józefa Starke uchwały tabularnej z 31 grudnia 1885 l. 58835 dotyczącej intabulacyi Samuela Golda za właściciela sumy 3745 złr. w. a. innych zpn. w stanie biernym części dóbr Hoszów i Gierynia, dla nich kuratorem adw. dr. Dziędzielewicz, a tegoż zastępcą adw. dr. Szydłowski ustanowieni zostali.

Lwów, dnia 26 czerwca 1886.

L. 23970. (7115 2—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie zarządzając postępowanie amortyzacyjne zaginionego listu zastawnego galicyjskiego zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie (Galizische Boden-Credit-Anstalt) emisyi z dnia 1 listopada 1882 serya II. lit. a. Nr. 3120 na 1000 złr. (tysiąc złr.) a. w. opiewającego, na okaziciela brzmiącego, amortyzowanego w 36 latach sposobem losowania, wraz z 65 kuponami płatnymi półrocznie każdego dnia 1 listopada i dnia 1 maja począwszy od dnia 1 listopada 1886 aż do dnia 1 listopada 1918 roku wzywa każdego posiadacza tegoż listu zastawnego, a względnie posiadacza samych co dopiero wymienionych kuponów, aby pierwszy t. j. posiadacz listu zastawnego, najpóźniej w trzy lata po dniu 1 listopada 1918, a względnie gdyby list ten przed tym terminem wylosowanym został, w rok, sześć tygodni i 3 dni licząc od dnia płatności wylosowanego listu t. j. od upływu trzech miesięcy po dniu odbytego losowania, zaś posiadacz kuponów zaginionego listu zastawnego, aby najpóźniej w rok, sześć tygodni i trzy dni po dniu płatności każdego kuponu, do tut. Sądu się zgłosił i list zastawny, a względnie poszczególne kupony w tut. Sądzie złożył, gdyż po upływie tego terminu list zastawny powyż opisany wraz z kuponami, a względnie poszczególne kupony tegoż listu zastawnego, za pozbawione wszelkich skutków prawnych uznane, a jako takie umorzone zostaną.

Kraków, 10 września 1886.

L. 13045. (7060 2—3)

C. k. Sąd obw. w Stanisławowie zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu Judę Ausländera, że wydany został przeciw niemu na prośbę Herscha Goldschlaga de praes. 21 września 1886 l. 13045 nakaz zapłaty sumy 500 zł. zpn., a oraz dla niego dra Michała Fischlera z zastępstwem dr. Buczyńskiego kuratorem ustanowiono.

Wzywa się więc Judę Ausländera, by ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił lub też innego zastępcę sobie ustanowił, inaczej skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze.

Stanisławów, 22 września 1886.

L. 10423. (7350 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Mojżeszowi Hundert, Leoncyuszowi Janosze i Janowi Janosze pt. 1200 zł. ustanowił kuratorem dla Jana Janochy pozwanego, z miejsca pobytu niewiadomego, adwokata p. Herdliczkę z substytucyą adwokata p. Petuły i doręczył mu nakaz zapłaty z 7 października 1886 r. l. 10423.

Kołomyja, 7 października 1886.

L. 10424. (7349 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej kasy oszczędności miasta Kołomyi przeciw Mojżeszowi Hundert, Leoncyuszowi Janocha i Janowi Janocha pto 100 zł. ustanowił kuratorem dla Jana Janochy pozwanego, z miejsca pobytu niewiadomego adwokata p. Herdliczkę z substytucyą adwokata p. Petuły i doręczył mu nakaz zapłaty z 7 października 1886 r. l. 10424.

Kołomyja, 7 października 1886.

L. 16166. (7334 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu H. B. Kohanego, że przeciwko niemu wniósł pod dniem 30 września 1886 do l. 15860 Adolf Richter pozew o zapłacenie sumy wekslowej 250 zł. w. a. w załatwieniu którego wydany nakaz zapłaty ustanowionemu dlań kuratorowi adwokatowi dr. Holzerowi doręczony został.

Tarnów, 7 października 1886.

Upadłości.

L. 13287 (7387 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Przemyślu ogłasza, że konkurs do majątku Löbla Korureicha z Dukli uchwałą z dnia dzisiejszego l. 13287 uznany został za ukończony.

Przemyśl, 1 października 1886.

L. 4117 (7359 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia, że na podstawie uchwały z dnia 24 lipca 1886, l. 4117 w myśl § 154 ord. konk. konkurs do majątku Abrahama Nelken zegarmistrza w Brodach uchwałą z dnia 21 marca 1885, l. 2377 otwarty, zniesiony został.

Złoczów, dnia 24 lipca 1886.

L. 33487 (7425)

W sprawie konkursowej Karola Langnera do wyboru wydziału wierzycieli, do załatwienia rachunków, do powzięcia uchwał na licytacyę wierzytelności i na wynagrodzenie zarządcy masy wzywam interesowanych na 8 listopada 1886 o godz. 4 po południu do mego bióra w c. k. sądzie krajowym we Lwowie.

Lwów, 6 października 1886.

L. 16593 (7433 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wręczonem zostało postępowanie konkursowe do majątku H. B. Kohanego protokołowanego kupca towarów szklannych i porcelanowych w Tarnowie zamieszkałego a to do całego tak ruchomego gdziekolwiek znajdującego się, jakoteż do nieruchomego majątku położonego w tych krajach w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. p. p. z r. 1869 nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Apolinary Bryszkowski c. k. radca sądu krajowego w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. adwokat dr. Ringelheim.

Celem potwierdzenia ustawionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy, tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 29 października 1886 o godzinie 10 przed południem w biórze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 25 listopada 1886 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchanie w dniu 27 grudnia 1886 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającym do likwidacyi i do uporządkowania podać.

Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w §. 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety Lwowskiej“

W Tarnowie' dnia 14 października 1886.

Konkursa.

L. 28085 (7343 2—3)

Na kilka posad c. k. oficyałów pocztowych z płacą X klasy rangi i kaucyą 600 złr.

Podania należy wnieść najpóźniej do 25 b. m. w c. k. dyrekcyi poszt i telegrafów we Lwowie.

Lwów, 11 października 1886.

L. 13027 (7424 1-3)

Celem obsadzenia przy c. k. kasie prowentowej w Krynicy posady c. k. asystenta kasowego w XI. klasie rangi z roczną płacą 600 złr. i legalnym dodatkiem aktywalnym, tudzież z systemizowanym każdym razem poborem drzewa deputatowego bez dostawy do pomieszkania, rozpisuje się konkurs.

Kompetenci mają wnieść najpóźniej do 10 listopada b. r. w drodze przepisanej pisemne podania do Prezydyum c. k. Dyrekcyi dóbr państwowych we Lwowie i wykazać w takowych świadectwami swój wiek stan, odbyte studia, znajomość języka polskiego i niemieckiego, dotychczasowe zatrudnienie i uzdolnienie do zawodu kasowego na podstawie złożonego egzaminu z rachunkowości i kasowości państwowej.

C. k. galic. Dyrekcya dóbr państwowych
Lwów, dnia 14 października 1886.

Kuratele.

L. 7235 (7448 1—3)

Józef Swirypa z Ożomli został przez c. k. sąd obwodowy w Przemyślu marnotrawcą uznany, a kuratorem dla niego ustanowiono Józefa Gamandę z Ożomli.

C. k. sąd powiatowy
Jaworów, 27 września 1886.

L 7233 (7447 1—3)

Hrynko Sadowy z Załuża został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Przemyślu z dnia 4 sierpnia 1886 l. 6237 marnotrawcą uznany.

Kuratorem dla niego postanowiono Andrucha Muryna z Załuża.

C. k. sąd powiatowy
Jaworów, 27 sierpnia 1886.

Wyroki prasowe.

L. 17387 (7398)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k. i §. 37 ust. pras. że treść pod napisem „Relacja Poselska dra Karola Lewakowskiego na zgromadzeniu wyborców we Lwowie dnia 26 września 1886“ zawiera znamiona zbrodni z § 65 a i §. 66 uk. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego pisma ulotnego.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego pisma ulotnego, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 7 października 1886.

L. 11854 (7454)

C. k. sąd obwodowy w Tarnowie jako sąd do spraw drukowych uchwałą z dnia 14 października 1886 l. 11853 zapadłą na wniosek c. k. Prokuratoryi rządowej orzekł że artykół wstępny pod tytułem „Chrystyanizm a masonerya“ rozpoczynający się od słów: „Kto dzisiaj wyrabia opinią“ a kończący słowami: „przyspieszą zmartwych wstanie“ w numerze 21 pisma peryodycznego „Pogoń“ z 10 października 1886 tudzież korespondencya z daty Wiedeń 8 października 1886 na str. 4 tegoż numeru w ustępie w 3cim łamie się znachodzącym rozpoczynającym słowami: „mój poprzednik pisał także . . .“ a kończącym się słowami: „obrażają najdroższe nasze uczucia“ przedmiotową istntę występku przeciw publicznemu pokojowi i porządku z §. 302 i 300 k. k. w sobie zawierają, że przeto konfiskata tego numeru zostaje zatwierdzoną; rozszerzanie inkryminowanych artykułów zakazuje się obwieszczając zakaz ten we formie ustawą przepisanej, nareszcie, że zabrane egzemplarze tego numeru „Pogoni“ mają być zniszczonemi.

Z Izby Radnej c. k. sądu obwodowego
W Tarnowie, dnia 14 października 1886.

L. 17042 (7397)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §§ 489 i 493 sp. k. i § 37 ust pras. że treść artykułu umieszczonego w zeszycie nr. I czasopisma Przegląd społeczny, z września 1886, pod napisem Polska w czasie wielkiej rewolucji francuskiej i wpływ tej ostatniej na nią przez Bolesława Limanowskiego (dokończenie) w ustępie (str. 181) od słów chociaż ta Polska, do słów „złodziejstwa i rozboju“ zawiera znamiona zbrodni z § 65 a u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 2 października 1886.

Z. 7308.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Kreisgericht Wr. Neustadt als Preßgericht hat über Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft die von derselben verfügte Beschlagnahme der Nr. 40 der periodischen Druckschrift „Wr.-Neustädter Zeitung" ddo. Samstag, den 2 October 1886 bestätiget und gemäß § 493 St. P. O. erkannt, daß der Inhalt des in derselben enthaltenen Feuilletons mit der Aufschrift „Zur Judenfrage im Jahre 1848" den Thatbestand des Vergehens nach § 302 St. G. begründe. Es wird daher das Verbot der Weiterverbreitung dieser Nummer ausgesprochen und nach § 37 P. G. auf die Vernichtung dieser Druckschrift erkannt.

Wr.-Neustadt, 5 October 1886.

Z. 7371.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 25 September 1886, Z. 29153, die Weiterverbreitung der Broschüre „Majetkovi dravci" von John Most, New-York 1883, nach den §§ 58c, 59 c. 58 a, 63, 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 18 und 24 September 1886, ZZ. 28119, 28845 und 28846, die Weiterverbreitung der ausländischen Zeitschrift „Freiheit", und zwar Nr. 31 vom 31 Juli 1886 nach den §§ 305, 63, 58 c und 59 c St. G.; Nr. 32 vom 7 August 1886 nach den §§ 305, 58 c, 59 c, 122 b und 392 St. G.; endlich Nr. 33 vom 14 August 1886 nach den §§ 122 b und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Roveredo hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 29 September 1886, Z. 2362, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Il Benaco" Nr. 39 vom 26 Septembet 1886 wegen der Artikel „Gli Italiani al cimento" und „La politica estera . . .. nach § 65 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Triest hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 16, 18, 20, 24 und 27 September 1886, ZZ. 6235, 6158, 6234, 6259, 6282 und 6432, die Weiterverbreitung der nachstehenden Zeitschriften verboten „LAlabarda Triestina" Nr.. 254 (Edizione del mattino) vom 13 September 1886 wegen des Artikels „Il Comizio della fratellunza . . ." nach den §§ 492 und 493 St. G.; „L'Alba" Nr. 3 vom 11 September 1886 wegen des Artikels „Povere Trieste" nach § 300 St. G. „Tergeste. Neuer Triester Zeitung" Nr. 70 (Abendausgabe) vom 15 September 1886 wegen des Artikels „Die Politik und die öffentliche Moral" nach § 65 St. G., L'Indipendente" Nr. 3359 vom 20 September 1886 nach § 300 St. G.; „La Provincia" Nr. 18 vom 16 September 1886 wegen des Artikels „Undici Settembre 1886" nach § 65 a St G.; endlich „Il Mattino" Nr. 354 vom 22 September 1886 wegen des Artikels „Rabeschi Mendani" nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1886, Zahl 8039, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Aussiger Anzeiger" Nr. 75 vom 25 September 1886, wegen des Artikels „Eine wortbrüchige . ." nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Chrudim hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 29 September und 1 October 1886 ZZ. 7192 und 7257, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Chrudimske noviny", und zwar: Nr. 76 von 25 September 1886 wegen des Artikels „Ch. V Praze, 22 zari" und Nr. 77 vom 27 September 1886 wegen des Artikels „Na cestu do Vidne" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreisgericht in Ung.-Hradisch hat auf Antrag der k. k. Staatsauwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 September 1886, Z. 7879, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Kromerizske noviny" Nr. 78 vom 28 September 1886 wegen des Artikels „Jak dlouho jeste" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 19 September 1886 ZZ. 28191 und 28261, die Weiterverbreitung der Zeitschrift „Israelitisches Familienblatt" Nr. 12 (Beilage zur „Israelitischen Gemeindezeitung" Nr. 18 vom 15 September) wegen des Artikels „Zurück zu Dir, Herr Zebaoth!" nach § 516 St. G., dann „Ceske zajmy" Nr. 18 vom 15 September 1886 wegen des Artikels „Z Mladi Boleslave" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k Kreisgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 September 1886, Z. 5732, die Weiterverbreitung der „Deutschen Volkszeitung" Nr. 265 vom 25 September 1886 wegen des Artikels „Die Zweitheilung der theologischen Facultät in Prag" nach § 303 St. G. verboten.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny

BANK HIPOTECZNY

sprzedaje

po kursie dziennym

5% Listy Hipoteczne,

jako też

5% Premiowane Listy Hipoteczne.

Zlecenia z prowincyi wykonuje się odwrotną pocztą, bez prowizyi. (7045 3-?)

Jan Ihnatowicz

poleca

wyśmienite Mydła do mycia twarzy, rąk i kąpieli,

wyszczególnione 6 medalami zasługi i dwoma dyplomami uznania.

	Złr. ct.
Mydło do golenia brody najprzedniejsze	— 25
Mydło migdałowe, . 10 cnt., 20 i	—.25
Mydło kokosowe, białe do rąk 10 ct. i	—.20
Mydło palmowe, żółte 6, 12, 18 ct. i	—.24
Mydło grysikowe, wyśmienite do twarzy i rąk	—.40
Mydło żółtkowe, wydelikaca, wygładza i znakomicie oczyszcza skórę	—.30
Mydło ziołowe, otrzymujące się przez zgęszczenie soku roślin aromatyczno-żywicznych, znakomicie wpływa na skórę, usuwa liszaje i wszelkie wypryski skórne	—.25
Mydło piżmowe, posiada bardzo przyjemny piżmowy zapach	—.30
Mydło paczulowe, przyjemnej woni	—.30
Mydło różane, najprzedniejsze 40 ct. i	—.80
Mydło z igieł sosnowych, przyjemne w użyciu, skutecznie ochrania skórę od liszajów i wyrzutów . . .	—.30
Mydło balsamiczne, oczyszcza skórę, nadaje białość, delikatność i zapobiega pękaniu i łuszczeniu się naskórka .	—.30
Mydło fijołkowe, przyjemnej woni	—.35
Mydło kosmetyczne, usuwa piegi, opalenia słoneczne, twarzy przywraca świeżość i białość	—.60
Mydło hygieniczne, odznacza się olejkowatością, nadzwyczaj delikatne i specyalnie zastosowane do twarzy .	—.50
Mydło ryżowe, używa się do wydelikacenia i wybielenia skóry na twarzy	—.60
Mydło glicerynowe, białe, łatwo pieniące wybornie oczyszcza skórę i chroni od pryszczenia się	—.30
Mydło glicerynowe przeźroczyste, zawiera 35% czystej gliceryny, znakomicie wpływa na naskórek 20, ct. i	— 25
Mydło glicerynowe płynne, oczyszcza skórę od pryszczy, liszajów, trądzików, flaszka	—.40
Mydło piaskowe, do mycia rąk . .	—.25
Mydło pumeksowe, do mycia kołnierzyków i mankietów gutaperchowych	—.10
Mydło tymolowe znakomicie oczyszcza skórę od wszelkich wyrzutów	—.50
Mydło karbolowe, bardzo korzystnie, myć ręce, twarz, a nawet całe ciało w czasie epidemii, celem ochronienia od zakażenia się	—.20
Mydło siarkowe, z wielkiem powodzeniem używa się do zniszczenia pryszczów i wszelkiego rodzaju wyrzutów na skórze	—.25
Mydło benzeosowe, bardzo korzystnie wpływa na skórę wybiela i wydelikaca	—.25
Mydło kamforowe, uśmierza świędzenie i pieczenie skóry, usuwa wyrzuty i czerwoność z twarzy i rąk . .	—.25
Mydło miodowe, do wydelikatnienia rąk, kawałek	—.10
Mydło mieszczańskie, znakomite	—.10
Mydło smołowe, zawiera 40% czystej smoły (dziegciu) usuwa pryszcze, liszaje, wszelkie wysypki skórne, pocenie nóg i łupież na głowie	—.30
Mydło smołowo glicerynowe, miękczy i oczyszcza skórę od liszajów trądzików, i t. p., kawałek . . .	—.30

(6999 3—?)

NAJLEPSZA

Bibułką na papierosy

JEST PRAWDZIWA BIBUŁKA

LE HOUBLON

wyrobu francuskiego

firmy **CAWLEY & HENRY w Paryżu**

Przed naśladowaniem ostrzega się!

TA BIBUŁKA JEST BARDZO ZALECONA przez Pp. **Dra. J. J. Pohl, E. Ludwig i E. Lippman**, profesorów chemii przy uniwersytecie wiedeńskim, dla swego wybornego gatunku, wolnej od cudzych ingredyencyi i bez wszelkich pierwiastek szkodliwych zdrowiu.

Fac-Simile de l'Etiquette 17 Rue Beranger à PARIS

Rok założenia 1878

Gwarancja lat 10

Fortepiany Chytraczka, Hamburgera i innych najtaniej u A. Alschera ulica Akademicka dom własny l. 26. 7189 8—10

Założony w roku 1841 handel sukna pod firmą

Jan Wallach i Syn

Lwów Rynek l. 33.

poleca na sezon jesienno zimowy 1886 wszelkie w zakres handlu sukiennego wchodzące sukna i materye wełniane zacząwszy **od cen najniższych**

6382

Główny skład

dla Galicyi i Bukowiny

Fortepianów, Pianin i organów

kościelnych i pokojowych

L. MARKA

we Lwowie, Rynek l. 9.

I Pierwsza koncessyonowana

Szkoła muzyczna.

Nauka gry na fortepianie w III. oddziałach: I. Dla początkujących. II. Wyższy. III. Do wydoskonalenia gry. Nauka śpiewu solowego. Dyrekcya pośredniczy bezinteresownie w udzielaniu miejsc ukończonym nauczycielkom. Koncerta, Wieczory i Popisy dla uczennic wszystkich oddziałów bezpłatnie. Prospekt i Statuta otrzymać można w szkole. Sprzedaż fortepianów **na raty miesięczne** po 15 zł. Nowe Krzyżowe fortepiany od 275 zł. Wypożyczalnie od 5 zł. Zamiana używanych instrumentów. Jedyne zastępstwo organów z Ameryki. 4968

Na porę zimową

*K*AFTANIKI,
*S*PODNIE,
*S*ZKARPETKI,
*P*OŃCZOCHY, 7240 4 18
*K*AMIZELKI,
*K*AMASZE,
*S*PODNICE

poleca **najtaniej**

handel

F. Knauer i Syn

pod „Złotym Lwem"

we **Lwowie.**

Cierpienia żołądka wszelkiego rodzaju

jakoteż cierpienia wątroby, kolki, hemoroidy, osłabienie żołądka, niestrawność, usunięte zostaną w najkrótszym czasie pod gwarancyą zupełnie za pomocą uniwersalnego eliksiru żołądkowego aptekarza Schneida. Cena pół flasz. 1 zł., całej 1 zł. 80 c. Jedynie do nabycia w apt. **św. Jerzego Maxa Schneid we Wiedniu,** V. B z. Wimmergasse 33 stosować należy zamówienia. Liczne pisma dziękczynne od lekarzy i uzdrowionych. Skład we Lwowie w apt. P. Mikolascha. 6877 5—16

Ogród w Wysocku p. Radymno

sprzedaje kasztany 10-letnie o pięknych koronach; 4 metry wysokości, 4 do 5 cm. grube po 1 złr. za sztukę. Również ma drzewka owocowe i topole kanadyjskie do sprzedania. Cenniki na żądanie. 7432 2 -3

Antoni Halski

handel tow. żelaznych i wyrobów nożowniczych

Lwów, Plac Halicki l. 1.

poleca w największym wyborze

Wieńce blaszane

tanie, trwałe i gustowne, z kwiatami blaszanemi lub porcelanowemi od 1 zł. do 10 zł. 7452 1—12

Dr. Józef Wiczkowski

b. asystent Uniw. Jagiell. ordynuje od 3—5 po południu ul. Skarbkowska l. 4. II piętro, 2 schody (naprzeciw teatru). 4708

C. k. uprzyw. galic. Zakład kredyt. włościański w likwidacyi.

L. 3356. (Wykaz w myśl art. 91 statutu).

Stan z dniem 30 września 1886 r. wynosił:

W udziałach	złr.	485.910.—
„ asygnatach kasowych	„	32.750.—
„ 6 prc listach dłużnych	„	3.470.550.—
„ 5 prc. listach dłużnych	„	790.300.—
„ 6 prc. oblig. komunalnych	„	43.900.—

Lwów, 14 października 1886. **Komitet likwidacyjny.** 7408

L. 7581. (7453)

Ogłoszenie.

Dnia 27 października br. sprzedane będą przez publiczną licytacyę w lokalnościach magazynowych stacyi naszej we Lwowie, rzeczy w pierwszem półroczu 1886, w obrębie kolejowym znalezione, a dotychczas przez właścicieli nieodebrane.

O czem się szanowną Publiczność niniejszem zawiadamia.

Lwów, dnia 13 października 1886.

Dyrekcya ruchu.

KAZIMIERZ LEWICKI

GŁÓWNY SKŁAD DLA GALICYI

porcelany, szkła i towarów mięszanych

we Lwowie, ul. Trybunalska l. 6.

Założony w roku 1845.

Lampy

wszelkie przybory do LAMP.

Szkiełka do Lamp

(Cylindry) 1 sztuka 4 centy

zaś lepsze zaopatrzone znakiem **1 sztuka 10 cnt. i 12 cnt.**

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Władysław J. Weber). Papier z c. k. uprzyw. fabryki papieru Schlöglmühl.